



EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 13 mars 2024
(OR. en)**

**2021/0376 (COD)
LEX 2309**

**PE-CONS 67/1/23
REV 1**

**EF 366
ECOFIN 1209
CODEC 2188**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
DIREKTIV
OM ÄNDRING AV DIREKTIVEN 2011/61/EU OCH 2009/65/EG
VAD GÄLLER DELEGERINGSARRANGEMANG,
HANTERING AV LIKVIDITETSRISKER, TILLSYNSRAPPORTERING,
TILLHANDAHÅLLANDE AV FÖRVARINGSINSTITUTS- OCH
DEPÅFÖRVARINGSTJÄNSTER
SAMT LÅNGIVNING FRÅN ALTERNATIVA INVESTERINGSFONDER**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
DIREKTIV (EU) 2024/...**

av den 13 mars 2024

**om ändring av direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG
vad gäller delegeringsarrangemang, hantering av likviditetsrisker, tillsynsrapportering,
tillhandahållande av förvaringsinstituts- och depåförvaringstjänster
samt långivning från alternativa investeringsfonder**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹, och

¹ Europaparlamentets ståndpunkt av den 7 februari 2024 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 26 februari 2024.

av följande skäl:

- (1) I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU² har kommissionen sett över tillämpningen och tillämpningsområdet för det direktivet och kommit fram till att målen att integrera unionsmarknaden för alternativa investeringsfonder (AIF-fonder), säkerställa en hög nivå på investerarskyddet och skydda den finansiella stabiliteten till största delen har uppfyllts. I sin översyn konstaterade kommissionen dock också att det finns ett behov av att harmonisera reglerna för förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som förvaltar AIF-fonder som ger ut lån, liksom ett behov av att förtydliga de standarder som är tillämpliga på AIF-förvaltare som delegerar sina uppgifter till tredje part, säkerställa likabehandling av enheter som erbjuder förvaringstjänster (*depåförvarare*), förbättra gränsöverskridande tillgång till förvaringsinstitutstjänster, optimera insamlingen av tillsynsuppgifter och underlätta användningen av verktyg för likviditetshantering i hela unionen. Därför är ändringar nödvändiga för att åtgärda dessa behov i syfte att förbättra hur direktiv 2011/61/EU fungerar.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

- (2) Ett robust delegeringssystem, likabehandling av depåförvarare, enhetlig tillsynsrapportering, särskilt genom att dubbleringar och överflödiga krav undanröjs, och ett harmoniserat tillvägagångssätt för användningen av verktyg för likviditetshantering är lika nödvändigt för förvaltningen av företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag). Det är därför också lämpligt att ändra Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG³, som innehåller bestämmelser om auktorisation för och drift av fondföretag och deras förvaltningsbolag, när det gäller delegering, förvaring av tillgångar, tillsynsrapportering och hantering av likviditetsrisker.
- (3) Unionens marknad för AIF-fonder uppgick till 6,8 biljoner EUR i nettotillgångsvärde (NAV) i slutet av 2022. Professionella investerare står för cirka 86 % av nettotillgångsvärdet (NAV) av AIF-fonder som förvaltas eller marknadsförs av auktoriserade AIF-förvaltare och AIF-förvaltare under tröskelvärdena, dvs. de AIF-förvaltare som avses i artikel 3.2 i direktiv 2011/61/EU, i unionen. Unionens marknadsför AIF-fonder tillhandahåller över 250 miljarder EUR till unionens företag i form av privata krediter, och investerare i unionen står för 30 % av det globala kapital som allokeras till branschen som helhet. Storleken på den sammanlagda unionsmarknaden för AIF-fonder har fortsatt att växa, med en tillväxt på över 15 % mellan 2020 och 2022, och AIF-fonder stod för en tredjedel av fondbranschen i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i slutet av 2020. Det finns dock fortfarande utrymme för branschen att växa genom att ge institutionella investerare större valmöjligheter och stärka kapitalmarknadsunionens konkurrenskraft.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

- (4) För att öka effektiviteten i AIF-förvaltares verksamhet bör förteckningen över sidotjänster i artikel 6.4 i direktiv 2011/61/EU utvidgas till att omfatta de uppgifter som utförs av en administratör i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011⁴ (*administration av referensvärden*) och kreditförvaltningsverksamhet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/2167⁵. För fullständighetens skull bör det klargöras att AIF-förvaltaren, när den tar sig an de uppgifter som utförs av en sådan administratör eller tillhandahåller kreditförvaltningsverksamhet, bör omfattas av förordning (EU) 2016/1011 respektive direktiv (EU) 2021/2167.
- (5) För att öka rättssäkerheten bör det förtydligas att förvaltningen av AIF-fonder även omfattar långivande verksamhet för en AIF-fonds räkning och tjänster till specialföretag för värdepapperisering.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/2167 av den 24 november 2021 om kreditförvaltare och kreditförvärvare och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU (EUT L 438, 8.12.2021, s. 1).

- (6) För att öka rättssäkerheten för AIF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag när det gäller de tjänster som de kan tillhandahålla tredje parter bör det klargöras att AIF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag får utföra samma funktioner och verksamheter till förmån för tredje parter som de redan utför i förhållande till de AIF-fonder och fondföretag som de förvaltar, förutsatt att alla potentiella intressekonflikter som uppstår genom tillhandahållandet av denna funktion eller verksamhet till tredje part hanteras på lämpligt sätt. Sådana funktioner och verksamheter omfattar till exempel företagstjänster såsom personal och informationsteknik (it) liksom it-tjänster för portföljförvaltning och riskhantering. Den möjligheten skulle också stödja den internationella konkurrenskraften hos EU-baserade AIF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag genom att möjliggöra stordriftsfördelar och bidra till en diversifiering av intäktskällorna.
- (7) För att säkerställa rättssäkerhet bör det klargöras att AIF-förvaltare som tillhandahåller sidotjänster som omfattar finansiella instrument omfattas av reglerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU⁶. När det gäller tillgångar som inte är finansiella instrument bör AIF-förvaltare vara skyldiga att uppfylla kraven i direktiv 2011/61/EU.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

- (8) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av kraven i direktiv 2011/61/EU avseende AIF-förvaltares nödvändiga personalresurser är det nödvändigt att klargöra att en AIF-förvaltare vid tidpunkten för ansökan om auktorisation bör förse de behöriga myndigheterna med information om de mänskliga och tekniska resurser som AIF-förvaltaren använder för att utföra sina funktioner och, i tillämpliga fall, för att övervaka dem som AIF-förvaltaren har delegerat funktioner till. Minst två fysiska personer som på heltid antingen är anställda av AIF-förvaltaren eller är verkställande ledamöter eller ledamöter i AIF-förvaltarens ledningsorgan och som har sin hemvist i unionen, i den bemärkelsen att de har sin stadigvarande vistelseort där, bör utses att leda AIF-förvaltarens verksamhet. Oavsett detta lagstadgade minimum skulle mer resurser kunna behövas beroende på storleken och komplexiteten hos AIF-förvaltaren och de AIF-fonder den förvaltar.
- (9) Vissa medlemsstater har krav i nationell rätt eller branschstandarder avseende graden av oberoende för en eller flera ledamöter i ledningsorganet för en AIF-förvaltare, ett förvaltningsbolag för fondföretag eller ett investeringsbolag. Det är lämpligt att uppmuntra AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som marknadsförs till icke-professionella investerare, förvaltningsbolag för fondföretag och investeringsbolag att till ledamot i sitt ledningsorgan utse minst en oberoende eller icke verkställande ledamot, om möjligt enligt nationell rätt eller enligt branschstandarderna i hemmedlemsstaten för AIF-förvaltaren, förvaltningsbolaget för fondföretag eller investeringsbolaget, för att skydda AIF-fondernas, fondföretagens och investerarnas intressen i de AIF-fonder som AIF-förvaltaren förvaltar eller i fondföretagen. Vid utseendet behöver AIF-förvaltaren, förvaltningsbolaget för fondföretag eller investeringsbolaget säkerställa att ledamoten är oberoende och omdömesgill och har tillräcklig sakkunskap och erfarenhet för att kunna bedöma huruvida AIF-förvaltaren, förvaltningsbolaget för fondföretag eller investeringsbolaget förvaltar AIF-fonderna eller fondföretagen i investerarnas bästa intresse.

- (10) Marknadsföringen av AIF-fonder sker inte alltid direkt av AIF-förvaltaren utan av en eller flera distributörer, antingen för AIF-förvaltarens räkning eller för egen räkning. Det skulle också kunna finnas fall där en oberoende finansiell rådgivare marknadsför en fond utan AIF-förvaltarens vetskap. De flesta fonddistributörer omfattas av regulatoriska krav enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU eller Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97⁷, som fastställer räckvidden och omfattningen av deras ansvar gentemot sina egna kunder. Direktiv 2011/61/EU bör därför erkänna mångfalden i distributionsarrangemangen och skilja mellan å ena sidan arrangemang genom vilka en distributör agerar för AIF-förvaltarens räkning, vilket bör betraktas som delegeringsarrangemang, och å andra sidan arrangemang varigenom en distributör agerar för egen räkning när den marknadsför AIF-fonden enligt direktiv 2014/65/EU eller genom livförsäkringsbaserade investeringsprodukter i enlighet med direktiv (EU) 2016/97, i vilket fall bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU om delegering inte bör tillämpas, oberoende av eventuella distributionsavtal mellan AIF-förvaltaren och distributören.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19).

- (11) Delegering kan göra det möjligt att uppnå en effektiv förvaltning av investeringsportföljer och att skaffa sig nödvändig expertis på en viss geografisk marknad eller tillgångsklass. Det är dock viktigt att tillsynsmyndigheterna har uppdaterad information om de viktigaste inslagen i delegeringsarrangemangen. För att utveckla en tillförlitlig översikt över delegeringsverksamheter i unionen bör AIF-förvaltare regelbundet till de behöriga myndigheterna tillhandahålla information om delegeringsarrangemang som inbegriper delegering av funktioner för kollektiv eller diskretionär portföljförvaltning eller riskhantering. AIF-förvaltare bör därför, med avseende på varje AIF-fond de förvaltar, rapportera information om dem till vilka funktioner har delegerats, en förteckning över och beskrivning av de delegerade verksamheterna, det belopp och den procentandel av de förvaltade AIF-fondernas tillgångar som omfattas av delegeringsarrangemang för portföljförvaltningsfunktionen, en beskrivning av AIF-förvaltarens tillsyn, övervakning och kontroll av den som delegerats funktioner, information om arrangemangen för vidaredelegering och datum för inledande och upphörande av arrangemangen för delegering och vidaredelegering. För tydlighetens skull bör det specificeras att de data som samlas in om det belopp och den procentandel av de förvaltade AIF-fondernas tillgångar som omfattas av delegeringsarrangemang för funktionerna för portföljförvaltning syftar till att ge en bättre överblick över hur delegering tillämpas och inte i sig är en evidensbaserad indikator för fastställande av lämpligheten vad gäller innehåll eller riskhanteringsarrangemang, eller effektiviteten i förvaltarens tillsyns- eller kontrollarrangemang. Sådan information bör lämnas till de behöriga myndigheterna som en del av den ordning för tillsynsrapportering som bestäms i direktiv 2011/61/EU.
- (12) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av direktiv 2011/61/EU bör det klargöras att delegeringsreglerna i det direktivet är tillämpliga på alla funktioner som förtecknas i bilaga I till det direktivet och på den förteckning över sidotjänster finns i artikel 6.4 i det direktivet.

- (13) Investeringsfonder som ger ut lån kan vara en källa till alternativ finansiering för realekonomin. Sådana fonder kan ge avgörande finansiering till unionsbaserade små och medelstora företag för vilka det är svårare att få tillgång till traditionella utlåningskällor. Skillnader i nationell reglering kan dock leda till regelarbitrage och varierande nivåer av investerarskydd, vilket hindrar inrättandet av en effektiv inre marknad för AIF-fonders låneutgivning. I direktiv 2011/61/EU bör AIF-fondernas rätt att ge ut lån erkännas. Gemensamma regler bör också fastställas för att upprätta en effektiv inre marknad för AIF-fonders långivning, för att säkerställa en enhetlig nivå på investerarskyddet i unionen, göra det möjligt för AIF-fonder att utveckla sin verksamhet genom långivning i alla medlemsstater och underlätta unionsföretagens tillgång till finansiering, ett centralt mål för kapitalmarknadsunionen som anges i kommissionens meddelande av den 24 september 2020 med titeln *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan*. Med tanke på den snabbt växande privata kreditmarknaden är det dock nödvändigt att ta itu med de potentiella mikroprudentiella och makroprudentiella risker som AIF-fonders långivning kan utgöra och sprida vidare till det finansiella systemet i stort. De regler som är tillämpliga på AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som ger ut lån bör harmoniseras för att förbättra riskhanteringen på finansmarknaden och öka transparensen för investerare. För tydlighetens skull bör de bestämmelser i detta direktiv som är tillämpliga på AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som ger ut lån inte hindra medlemsstaterna från att inrätta nationella produktregelverk där vissa kategorier av AIF-fonder definieras med mer restriktiva regler.

- (14) Långgivning sker inte alltid direkt av AIF-fonden. Det kan finnas fall där en AIF-fond beviljar ett lån indirekt genom en tredje part eller ett specialföretag som beviljar lånet för AIF-fonden eller för AIF-fondens räkning, eller för AIF-förvaltaren eller för AIF-förvaltarens räkning med avseende på AIF-fonden, innan exponering mot lånet uppstår. För att undvika att direktiv 2011/61/EU kringgås bör sådana fall, om AIF-fonden eller AIF-förvaltaren medverkar till att strukturera lånet eller till att fastställa eller på förhand komma överens om dess egenskaper, betraktas som långgivande verksamhet och omfattas av det direktivet.
- (15) AIF-fonder som beviljar lån till konsumenter omfattas av kraven i andra unionsrättsliga instrument som är tillämpliga på utlåning till konsumenter, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG⁸ och direktiv (EU) 2021/2167. I dessa unionsrättsliga instrument fastställs det grundläggande skyddet för låntagare på unionsnivå. Medlemsstaterna bör dock på grundval av tvingande hänsyn till allmänintresset kunna förbjuda AIF-fonders långgivning till konsumenter på sina territorier.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

- (16) För att stödja den professionella förvaltningen av AIF-fonder och begränsa riskerna för den finansiella stabiliteten bör AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som ägnar sig åt långivning, oavsett om dessa AIF-fonder uppfyller definitionen av långivande AIF-fonder, ha effektiva policyer, förfaranden och processer för beviljande av lån. De bör också tillämpa effektiva policyer, förfaranden och processer för att bedöma kreditrisker och administrera och övervaka kreditportföljen när de AIF-fonder som de förvaltar ägnar sig åt låntgivning, inbegripet när dessa AIF-fonder får exponering mot lån genom tredje parter. Dessa policyer, förfaranden och processer bör stå i proportion till långgivandets omfattning och bör ses över regelbundet.
- (17) För att begränsa risken för sammankoppling mellan långivande AIF-fonder och andra finansmarknadsaktörer bör AIF-förvaltare av dessa AIF-fonder, om en låntagare är ett finansiellt institut, åläggas att diversifiera sin risk och tillämpa särskilda gränser för sin exponering.

- (18) För att säkerställa det finansiella systemets stabilitet och integritet och införa proportionerliga skyddsåtgärder bör långivande AIF-fonder omfattas av en gräns för finansiell hävstång som varierar beroende på om de är av öppen eller sluten typ. Risken för den finansiella stabiliteten är större för öppna AIF-fonder, som kan bli föremål för höga nivåer av inlösen. I linje med målet att bevara den finansiella stabiliteten bör gränsen för finansiell hävstång inte vara beroende av huruvida en långivande AIF-fond marknadsförs till professionella och icke-professionella investerare eller endast till professionella investerare. Åtagandemetoden ger en heltäckande och robust ram för att beräkna den finansiella hävstången i enlighet med internationella standarder, särskilt för att ta hänsyn till den syntetiska finansiella hävstång som skapas av derivat. Dessa gränser för finansiell hävstång bör inte hindra de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat från att införa strängare gränser för finansiell hävstång om detta anses nödvändigt för att säkerställa det finansiella systemets stabilitet och integritet.
- (19) För att begränsa intressekonflikter bör AIF-förvaltare och deras personal inte ta emot lån från någon av de AIF-fonder som de förvaltar. På samma sätt bör AIF-fondens förvaringsinstitut och den som förvaringsinstitutet delegerat funktioner till, den som AIF-förvaltaren delegerat funktioner till och dess personal, och enheter inom samma företagsgrupp som AIF-förvaltaren, förbjudas att ta emot lån från den berörda AIF-fonden.

- (20) För att undvika moraliska risker (moral hazard) och upprätthålla den allmänna kreditkvaliteten för lån som ges ut av AIF-fonder bör sådana lån omfattas av krav på att behålla risk när de överförs till tredje parter. I samma syfte bör AIF-förvaltare förbjudas att förvalta en AIF-fond som ger ut lån med det enda syftet att sälja dem till tredje part (*originate-to-distribute-strategi*), oavsett om den AIF-fonden uppfyller definitionen av en långivande AIF-fond. Lån bör beviljas endast i syfte att investera det kapital som anskaffats av AIF-fonden i enlighet med dess investeringsstrategi och regulatoriska begränsningar. AIF-förvaltaren bör dock kunna tillämpa denna investeringsstrategi i AIF-fondens investerares bästa intresse. Detta innebär att undantag från reglerna om att behålla risk är nödvändiga och bör omfatta fall där bibehållandet av en del av lånet inte är förenligt med genomförandet av AIF-fondens investeringsstrategi eller med de regulatoriska kraven, inbegripet produktkrav, som åläggs AIF-fonden och dess AIF-förvaltare. Dessa fall inbegriper situationer där bibehållandet av en del av lånet skulle leda till att AIF-fonden överskrider sina investerings- eller diversifieringsgränser eller bryter mot regulatoriska krav, såsom restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), eller där AIF-fonden går in i likvidation, eller där låntagarens situation har förändrats, till exempel i händelse av sammanslagning eller fallissemang från låntagarens sida om AIF-fondens investeringsstrategi inte är att förvalta problemtillgångar, eller där AIF-fondens tillgångsallokering ändras och leder till att AIF-fonden inte längre ägnar sig åt exponering mot en viss sektor eller mot en viss tillgångsklass. En AIF-förvaltare bör, på begäran av de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat, motivera sitt beslut att utnyttja ett sådant undantag från reglerna om att behålla risk, och bör vara skyldig att fortlöpande följa den övergripande principen om förbud mot strategier som bygger på långivning för distribution (*originate-to-distribute-strategier*).

- (21) Långfristiga illikvida lån som innehas av en AIF-fond skulle kunna skapa likviditetsobalanser om AIF-fondernas öppna struktur tillåter investerare att löpande lösa in sina andelar eller aktier. Det är därför nödvändigt att minska riskerna i samband med löptidsomvandling genom att införa en sluten struktur för låneutgivande AIF-fonder. Det bör dock vara möjligt för långgivande AIF-fonder att vara öppnaförutsatt att vissa krav är uppfyllda, inbegripet ett system för likviditetshantering som minimerar likviditetsobalanser, säkerställer rättvis behandling av investerare och står under tillsyn av de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat. För att säkerställa enhetliga kriterier för de behöriga myndigheternas fastställande av huruvida en långgivande AIF-fond kan behålla en öppen struktur bör Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁹, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa dessa kriterier, med vederbörlig hänsyn till långgivande AIF-fonders art, likviditetsprofil och exponeringar.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (22) Det bör klargöras att om en AIF-fond som ger ut lån, eller en AIF-förvaltare i fråga om utlåningsverksamheten i AIF-fonder som den förvaltar, omfattas av kraven i direktiv 2011/61/EU och av kraven i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 345/2013¹⁰, (EU) nr 346/2013¹¹ och (EU) 2015/760¹², bör de särskilda produktkrav som fastställs i kapitel II i förordning (EU) nr 345/2013, kapitel II i förordning (EU) nr 346/2013 och förordning (EU) 2015/760 ha företräde framför de mer allmänna regler som fastställs i direktiv 2011/61/EU.
- (23) På grund av den potentiellt illikvida och långsiktiga karaktären hos de tillgångar som innehas av AIF-fonder som ger ut lån skulle AIF-förvaltare kunna ha svårt att följa ändringar av regulatoriska krav som införts under livscykeln för de AIF-fonder som de förvaltar, utan att det påverkar investerarnas tillit och förtroende. Det är därför nödvändigt att tillämpa övergångsbestämmelser på vissa krav för AIF-fonder som bildats före antagandet av detta direktiv. Sådana AIF-fonder och AIF-förvaltare bör dock även kunna välja att omfattas av dessa regler, förutsatt att de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat underrättas om detta. Dessutom bör de regler som är tillämpliga på långivning och för långgivande AIF-fonder, med undantag för gränser för finansiell hävstång och finansiering och skyldigheten för långgivande AIF-fonder att drivas som slutna, endast tillämpas på lån som ges ut efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

- (24) För att stödja tillsynsmyndigheternas marknadsövervakning bör informationsinsamlingen och informationsutbytet genom tillsynsrapportering förbättras. Dubbla rapporteringskrav enligt unionsrätten och nationell rätt, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014¹³, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834¹⁴, Europeiska centralbankens förordningar (EU) nr 1011/2012¹⁵ och (EU) nr 1073/2013¹⁶, skulle kunna undanröjas för att förbättra effektiviteten och minska de administrativa bördorna för AIF-förvaltare. Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010¹⁷, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010¹⁸ och Esma (gemensamt kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna* eller *ESA-myndigheterna*) samt Europeiska centralbanken (ECB) bör, vid behov med stöd av behöriga myndigheter, bedöma de olika tillsynsmyndigheternas behov av uppgifter så att ändringarna av mallen för tillsynsrapportering för AIF-förvaltare blir ändamålsenliga.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister (EUT L 141, 28.5.2019, s. 42).

¹⁵ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1011/2012 av den 17 oktober 2012 om statistik om värdepappersinnehav (EUT L 305, 1.11.2012, s. 6).

¹⁶ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1073/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos investeringsfonder (EUT L 297, 7.11.2013, s. 73).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

- (25) För att minska dubbelrapportering och därmed sammanhängande rapporteringsbördor för AIF-förvaltare och säkerställa att myndigheterna på ett effektivt sätt återanvänder uppgifter, bör uppgifter som AIF-förvaltarna rapporterar till behöriga myndigheter göras tillgängliga för andra relevanta behöriga myndigheter, ESA-myndigheterna och Europeiska systemrisknämnden (ESRB), som anges i Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 7 december 2017¹⁹, närhelst det är nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter, samt för medlemmarna i Europeiska centralbankssystemet (ECBS) enbart för statistiska ändamål.
- (26) Som förberedelse för framtida ändringar av tillsynsrapporteringsskyldigheterna bör omfattningen av de data som kan krävas från AIF-förvaltare utvidgas genom att begränsningar för denna omfattning, som är inriktade på större transaktioner och exponeringar eller motparter, tas bort och genom att andra kategorier av data som ska tillhandahållas de behöriga myndigheterna läggs till. Om Esma fastställer att det är motiverat att regelbundet lämna fullständiga upplysningar om portföljer till tillsynsmyndigheter bör bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU anpassas till den nödvändiga utvidgningen av rapporteringens omfattning.

¹⁹ Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 7 december 2017 om likviditetsrisker och finansiella hävstångseffekter i investeringsfonder (ESRB/2017/6) (EUT C 151, 30.4.2018, s. 1).

- (27) För att säkerställa en konsekvent harmonisering av rapporteringskyldigheterna för tillsyn bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i (EUF-fördraget) i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att fastställa innehåll, formulär och förfaranden för att standardisera AIF-förvaltarnas rapporteringsprocess och på så sätt ersätta den rapporteringsmall som fastställs i den delegerade akt som antagits enligt artikel 24 i direktiv 2011/61/EU, samt rapporteringsfrekvens och tidpunkt. När det gäller information som ska rapporteras om delegeringsarrangemang bör de tekniska standarderna för tillsyn även i fortsättningen begränsas till att fastställa en lämplig standardiseringsnivå för den information som ska rapporteras. I de tekniska standarderna för tillsyn bör det inte läggas till något som inte föreskrivs i direktiv 2011/61/EU.
- (28) För att standardisera rapporteringsprocessen för tillsyn bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som har utarbetats av Esma när det gäller format, datastandarder och metoder och arrangemang för AIF-förvaltarnas rapportering. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (29) För att säkerställa en effektivare hantering av likviditetspåfrestningar i tider av marknadsstress och för att bättre skydda investerare bör regler fastställas i direktiv 2011/61/EU för att genomföra ESRB:s rekommendation av den 7 december 2017.

- (30) För att AIF-förvaltare av öppna AIF-fonder som är etablerade i en medlemsstat ska kunna hantera inlösenstrycket under stressade marknadsförhållanden bör AIF-fonderna vara skyldiga att välja ut och i AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning inkludera minst två verktyg för likviditetshantering från den harmoniserade förteckning som anges i leden 2–8 i bilaga V till direktiv 2011/61/EU. Som ett undantag bör AIF-förvaltaren, om den förvaltar en AIF-fond som är auktoriserad som penningmarknadsfond i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131²⁰, kunna besluta att endast välja ett verktyg för likviditetshantering från den förteckningen. Dessa verktyg för likviditetshantering bör vara lämpliga för AIF-fondens investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolicy. AIF-förvaltare bör aktivera sådana verktyg för likviditetshantering när det är nödvändigt för att skydda AIF-fondens investerares intressen. Dessutom bör AIF-förvaltare av öppna AIF-fonder alltid ha möjlighet att tillfälligt senarelägga teckning, återköp och inlösen eller aktivera sidofickor, under exceptionella omständigheter och när det är motiverat med hänsyn till AIF-fondens investerares intressen. Om en AIF-förvaltare fattar beslut om att tillfälligt senarelägga teckning, återköp och inlösen bör den utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Om en AIF-förvaltare beslutar att aktivera eller avaktivera sidofickor bör den underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat inom en rimlig tidsram innan detta verktyg för likviditetshantering aktiveras eller avaktiveras. En AIF-förvaltare bör också underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om den aktiverar eller avaktiverar något annat verktyg för likviditetshantering på ett sätt som inte ligger i linje med den normala affärsverksamheten enligt AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning. Detta skulle göra det möjligt för tillsynsmyndigheterna att bättre hantera potentiella spridningseffekter av likviditetspåfrestningar på marknaden i stort.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder (EUT L 169, 30.6.2017, s. 8).

- (31) I synnerhet, och för att stärka investerarskyddet, bör det anges att användningen av inlösen in natura inte är lämplig för icke-professionella investerare och därför endast bör aktiveras för att tillmötesgå professionella investerares begäran om inlösen. Samtidigt bör riskerna att inlösande investerare och andra andels- eller aktieägare behandlas olika beaktas.
- (32) För att kunna fatta ett investeringsbeslut i linje med sin riskaptit och sina likviditetsbehov bör investerare informeras om villkoren för användningen av verktyg för likviditetshantering.
- (33) För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller AIF-förvaltares hantering av likviditetsrisker i öppna fonder och för att underlätta marknads- och tillsynskonvergens, bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att specificera egenskaperna hos de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga V till direktiv 2011/61/EU, med vederbörlig hänsyn till mångfalden av investeringsstrategier och AIF-fonders underliggande tillgångar. Dessa tekniska standarder för tillsyn bör antas på grundval av ett förslag som utarbetats av Esma och bör inte begränsa AIF-förvaltarnas möjlighet att använda lämpliga verktyg för likviditetshantering för alla tillgångsklasser, jurisdiktioner och marknadsförhållanden. För att säkerställa en enhetlig nivå på investerarskyddet i unionen bör Esma utarbeta riktlinjer för AIF-förvaltares val och kalibrering av verktyg för hantering av likviditetsrisker. I dessa riktlinjer bör det klargöras att AIF-förvaltaren fortfarande har huvudansvaret för hanteringen av likviditetsrisker.

- (34) Förvaringsinstitut spelar en viktig roll för att skydda investerarnas intressen och bör kunna utföra sina uppgifter oavsett vilken typ av depåförvarare som förvarar AIF-fondens tillgångar. När de tillhandahåller depåförvaringstjänster till AIF-fonder är det därför nödvändigt att inkludera värdepapperscentraler i depåförvaringskedjan för att säkerställa att det under alla omständigheter finns ett stabilt informationsflöde mellan den som depåförvarar en AIF-fonds tillgångar och förvaringsinstitutet. För att undvika onödigt arbete bör förvaringsinstitutet inte utföra -en granskning av vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg på förhand om de avser att delegera förvaringen till värdepapperscentraler.
- (35) För att förbättra tillsynssamarbetet och effektiviteten bör de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdepappersstat kunna rikta en motiverad begäran till de behöriga myndigheterna i den AIF-förvaltarens hemmedlemsstat om att vidta tillsynsåtgärder mot den.
- (36) För att förbättra tillsynssamarbetet bör Esma kunna begära att en behörig myndighet lägger fram ett ärende inför Esma, om det ärendet har gränsöverskridande konsekvenser och skulle kunna påverka investerarskydd eller finansiell stabilitet. Esmas analyser av sådana ärenden skulle ge andra behöriga myndigheter en bättre förståelse av de diskuterade frågorna, bidra till att förhindra liknande fall i framtiden och skydda integriteten för marknaden för AIF-fonder.

- (37) För att stödja tillsynskonvergens på området för delegering bör Esma få mer fullständig information om tillämpningen av detta direktiv, inbegripet när det gäller lämplig tillsyn över och kontroll av delegeringsarrangemang, i samtliga medlemsstater. I detta syfte bör Esma använda sig av rapporteringsskyldigheterna gentemot de behöriga myndigheterna, och av utövandet av sina tillsynskonvergensbefogenheter när det gäller delegering, innan nästa översyn av direktiv 2009/65/EG respektive direktiv 2011/61/EU äger rum. Esma bör tillhandahålla en rapport som analyserar marknadspraxis när det gäller delegering och efterlevnad av delegeringsreglerna samt innehållskrav, såsom de som rör de mänskliga och tekniska resurser som AIF-förvaltare, förvaltningsbolag och dem till vilka funktioner har delegerats använder för att utföra sina funktioner.

(38) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088²¹ fastställer harmoniserade regler för finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare om transparens med avseende på integrering av hållbarhetsrisker och beaktande av negativa konsekvenser för hållbar utveckling i sina processer och tillhandahållande av hållbarhetsrelaterade upplysningar med avseende på finansiella produkter. Det är viktigt att anta en övergripande strategi för transparensregler om hållbarhet för finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare. AIF-fonder och fondföretag kan på ett viktigt sätt bidra till kapitalmarknadsunionens mål. Tillväxten på marknaden för AIF-fonder och fondföretag behöver också vara förenlig med unionens övriga mål och bör därför inriktas på att främja hållbar tillväxt. AIF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag bör kunna visa att de fortlöpande fullgör sina skyldigheter enligt förordning (EU) 2019/2088. AIF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag bör därför integrera miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade (ESG) parametrar i de styrnings- och riskhanteringsregler som används till stöd för deras investeringsbeslut. AIF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag bör också tillämpa regler för styrning och riskhantering på sina investeringsbeslut och på sin bedömning av relevanta risker, inbegripet miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker. Detta är ännu viktigare när AIF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag gör utfästelser om de policyer för hållbara investeringar i de AIF-fonder och fondföretag som de förvaltar. Dessa investeringsbeslut och riskbedömningar bör göras i AIF-fondernas och fondföretagens investerares bästa intresse. Esma bör uppdatera sina riktlinjer för en sund ersättningspolicy enligt direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG när det gäller att anpassa incitamenten till ESG-risker i ersättningspolicyn.

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

- (39) Marknadsföringen av fondföretag sker inte alltid direkt av förvaltningsbolaget utan av en eller flera distributörer, antingen för förvaltningsbolagets räkning eller för egen räkning. Det kan också finnas fall där en oberoende finansiell rådgivare marknadsför ett fondföretag utan dess förvaltningsbolags vetskap. De flesta fondistributörer omfattas av regulatoriska krav enligt direktiv 2014/65/EU eller (EU) 2016/97, som fastställer räckvidden och omfattningen av deras ansvar gentemot sina egna kunder. Direktiv 2009/65/EG bör därför erkänna mångfalden i distributionsarrangemangen och skilja mellan å ena sidan arrangemang genom vilka en distributör agerar för förvaltningsbolagets räkning, vilket bör betraktas som delegeringsarrangemang, och å andra sidan arrangemang varigenom en distributör agerar för egen räkning när den marknadsför fondföretaget enligt direktiv 2014/65/EU eller genom livförsäkringsbaserade investeringsprodukter i enlighet med direktiv (EU) 2016/97, i vilket fall bestämmelserna i direktiv 2009/65/EG om delegering inte bör tillämpas, oberoende av eventuella distributionsavtal mellan förvaltningsbolaget och distributören.

- (40) Vissa koncentrerade marknader saknar ett konkurrenskraftigt utbud av förvaringsinstitutstjänster. För att åtgärda den bristen, som kan leda till ökade kostnader för AIF-förvaltare och en mindre effektiv marknad för AIF-fonder, bör medlemsstaterna kunna göra det möjligt för sina behöriga myndigheter att tillåta att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan medlemsstat utses. Denna möjlighet bör endast utnyttjas när villkoren i detta direktiv är uppfyllda och efter förhandsgodkännande från AIF-fondens behöriga myndigheter. Eftersom beslutet att tillåta att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan medlemsstat utses inte bör vara automatiskt, även när dessa villkor är uppfyllda, bör de behöriga myndigheterna fatta detta beslut först efter att ha gjort en bedömning från fall till fall av bristen på relevanta förvaringsinstitutstjänster i AIF-fondens hemmedlemsstat med beaktande av den AIF-fondens investeringsstrategi.
- (41) Som en del av sin översyn av direktiv 2011/61/EU bör kommissionen göra en bedömning av hur det undantag som gör det möjligt att utse ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan medlemsstat fungerar och av de potentiella fördelarna och riskerna, inbegripet inverkan på investerarskyddet, den finansiella stabiliteten, tillsynens effektivitet och tillgången till valmöjligheter på marknaden, av att ändra tillämpningsområdet för det undantaget, i linje med målen för kapitalmarknadsunionen.

- (42) Införandet av möjligheten att utse ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan medlemsstat bör åtföljas av ökad räckvidd för tillsynen. Förvaringsinstitutet bör därför vara skyldigt att samarbeta inte bara med sina behöriga myndigheter utan också med de behöriga myndigheterna för den AIF-fond för vilken förvaringsinstitutet har utsetts och med de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten för den AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonden, om dessa behöriga myndigheter är belägna i en annan medlemsstat än förvaringsinstitutet.
- (43) För att bättre skydda investerare bör informationsflödet från AIF-förvaltare till AIF-investerare ökas. För att AIF-investerare bättre ska kunna spåra AIF-fondens utgifter bör AIF-förvaltare identifiera avgifter och andra kostnader som bärs av AIF-förvaltaren och som därefter direkt eller indirekt belastar AIF-fonden eller någon av dess investeringar. AIF-förvaltare bör regelbundet rapportera om alla sådana avgifter och andra kostnader. AIF-förvaltare bör också vara skyldiga att rapportera till investerare om sammansättningen av portföljen av utgivna lån.
- (44) För att öka transparensen på marknaden och effektivt utnyttja tillgängliga marknadsdata om AIF-fonder bör Esma ha rätt att offentliggöra de marknadsdata som den förfogar över i aggregerad eller sammanfattande form, och därför bör sekretesskraven lättas för att tillåta sådan användning av uppgifterna.

- (45) Kraven för enheter i tredjeland som har tillträde till den inre marknaden bör anpassas till de standarder som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849²². De bör också anpassas till de standarder som fastställs i de gemensamma åtgärder som medlemsstaterna vidtar i fråga om icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, i enlighet med rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. I synnerhet bör icke EU-baserade AIF-fonder, icke EU-baserade AIF-förvaltare som är verksamma i enskilda medlemsstater och förvaringsinstitut som är etablerade i ett tredjeland inte vara belägna i ett högrisktredjeland enligt direktiv (EU) 2015/849 eller i ett tredjeland som anses vara icke samarbetsvilliga i skattefrågor, med förbehåll för en anståndsperiod när ett land senare identifieras som ett högrisktredjeland enligt det direktivet eller läggs till i EU-förteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. Kraven bör också säkerställa ett lämpligt och effektivt informationsutbyte i skattefrågor i enlighet med internationella standarder såsom de som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet.
- (46) Direktiv 2009/65/EG bör säkerställa att villkoren för förvaltningsbolag för fondföretag är jämförbara med dem som gäller för AIF-förvaltare, om det inte finns någon anledning att upprätthålla regulatoriska skillnader för fondföretag och AIF-förvaltare. Detta skulle vara fallet för ordningen för delegering, den regulatoriska behandlingen av depåförvarare, kraven på tillsynsrapportering samt tillgången till och användningen av verktyg för likviditetshantering.

²² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (47) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av de innehållskrav som gäller för förvaltningsbolag för fondföretag bör det klargöras att vid tidpunkten för ansökan om auktorisation bör ett förvaltningsbolag förse de behöriga myndigheterna med information om de mänskliga och tekniska resurser som de använder för att utföra sina funktioner och, i tillämpliga fall, övervaka dem till vilka funktioner har delegerats. Minst två fysiska personer som på heltid antingen är anställda av förvaltningsbolaget eller är verkställande ledamöter eller ledamöter i förvaltningsbolagets ledningsorgan och som har sin hemvist i unionen, i den bemärkelsen att de har sin stadigvarande vistelseort där, bör utses att leda förvaltningsbolagets verksamhet. Oavsett detta lagstadgade minimum skulle mer resurser kunna behövas beroende på storleken och komplexiteten hos förvaltningsbolaget och det fondföretag det förvaltar.
- (48) För att anpassa de rättsliga ramarna i direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU med avseende på delegering bör förvaltningsbolag för fondföretag åläggas att motivera sin delegering av uppgifter för de behöriga myndigheterna och anger objektiva skäl för delegeringen.

- (49) Delegering kan göra det möjligt att uppnå en effektiv förvaltning av investeringsportföljer och att skaffa sig nödvändig expertis på en viss geografisk marknad eller tillgångsklass. Det är dock viktigt att tillsynsmyndigheterna har uppdaterad information om de viktigaste inslagen i delegeringsarrangemangen. För att utveckla en tillförlitlig översikt över delegeringsverksamheten i unionen bör förvaltningsbolag regelbundet till de behöriga myndigheterna tillhandahålla information om delegeringsarrangemang som inbegriper delegering av funktioner för kollektiv eller diskretionär portföljförvaltning eller riskhantering. Förvaltningsbolag bör därför, med avseende på varje fondföretag de förvaltar, rapportera information om dem till vilka funktioner har delegerats, en förteckning över och beskrivningen av de delegerade verksamheterna, det belopp och den procentandel av de förvaltade fondföretagens tillgångar som omfattas av delegeringsarrangemang för portföljförvaltningsfunktionen, en beskrivning av förvaltningsbolagets tillsyn, övervakning och kontroll av den som delegerats funktioner, information om arrangemangen för vidaredelegering och dagen för inledande och upphörande av arrangemangen för delegering och vidaredelegering. För tydlighetens skull bör det specificeras att de uppgifter som samlas in om det belopp och den procentandel av de förvaltade fondföretagens tillgångar som omfattas av delegeringsarrangemang för portföljförvaltningsfunktionen syftar till att ge en bättre överblick över hur delegering tillämpas och inte i sig är en evidensbaserad indikator för fastställande av lämpligheten vad gäller innehålls- eller riskhanteringsarrangemang, eller effektiviteten i förvaltarens tillsyns- eller kontrollarrangemang. Sådan information bör lämnas till de behöriga myndigheterna som en del av den ordning för tillsynsrapportering som bestäms i direktiv 2009/65/EG.

- (50) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av direktiv 2009/65/EG bör det klargöras att delegeringsreglerna i detta är tillämpliga på alla funktioner som förtecknas i bilaga II till det direktivet och på den förteckning över sidotjänster som finns i artikel 6.3 i det direktivet.
- (51) I syfte att ytterligare anpassa de regler för delegering av befogenheter som är tillämpliga på AIF-förvaltare och fondföretag och för att uppnå en mer enhetlig tillämpning av direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att närmare fastställa villkoren för delegering från ett förvaltningsbolag för fondföretag till en tredje part och de förhållanden under vilka ett förvaltningsbolag för fondföretag kan anses vara ett brevlådeföretag och därför inte längre kan betraktas som förvaltaren av fondföretaget. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning²³. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (52) Detta direktiv bör genomföra ESRB:s rekommendation av den 7 december 2017 om harmonisering av verktyg för likviditetshantering och deras användning av förvaltare av öppna fonder, däribland fondföretag, för att möjliggöra en effektivare hantering av likviditetspåfrestningar i tider av marknadsstress och bättre skydd för investerare.

²³ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(53) För att fondföretag som är etablerade i en medlemsstat ska kunna hantera inlösenstrycket under stressade marknadsförhållanden bör de vara skyldiga att välja ut och i sina fondbestämmelser eller sin bolagsordning inkludera minst två verktyg för likviditetshantering från den harmoniserade förteckning som anges i leden 2–8 i bilaga IIA till direktiv 2009/65/EG. Som ett undantag bör ett fondföretag som är auktoriserat som penningmarknadsfond i enlighet med förordning (EU) 2017/1131 kunna besluta att endast välja ett verktyg för likviditetshantering från den förteckningen. Dessa verktyg för likviditetshantering bör vara lämpliga för fondföretagets investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolicy. Fondföretag bör aktivera sådana verktyg för likviditetshantering när det är nödvändigt för att skydda fondföretagets investerares intressen. Dessutom bör fondföretag alltid ha möjlighet att tillfälligt senarelägga teckning, återköp och inlösen eller aktivera sidofickor, under exceptionella omständigheter och när det är motiverat med hänsyn till fondföretagets investerares intressen. Om ett fondföretag fattar beslut om att tillfälligt senarelägga teckning, återköp och inlösen bör den utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Om ett fondföretag beslutar att aktivera eller avaktivera sidofickor bör den underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat inom en rimlig tidsram innan detta verktyg för likviditetshantering aktiveras eller avaktiveras. Fondföretaget bör också underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om den aktiverar eller avaktiverar något annat verktyg för likviditetshantering på ett sätt som inte ligger i linje med den normala affärsverksamheten enligt fondföretagets fondbestämmelser eller bolagsordning. Detta skulle göra det möjligt för tillsynsmyndigheterna att bättre hantera potentiella spridningseffekter av likviditetspåfrestningar på marknaden i stort.

- (54) I synnerhet, och för att stärka investerarskyddet, bör det anges att användningen av inlösen in natura inte är lämplig för icke-professionella investerare och därför endast bör aktiveras för att tillmötesgå professionella investerares begäran om inlösen. Samtidigt bör riskerna för att inlösande investerare och andra andelsägare behandlas olika beaktas.
- (55) För att kunna fatta ett investeringsbeslut i linje med sin riskaptit och sina likviditetsbehov bör investerare i fondföretag informeras om villkoren för användningen av verktyg för likviditetshantering.
- (56) För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller fondföretags hantering av likviditetsrisker och för att underlätta marknads- och tillsynskonvergens, bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att specificera egenskaperna hos de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga IIA till direktiv 2009/65/EG, med vederbörlig hänsyn till mångfalden av investeringsstrategier och fondföretagens underliggande tillgångar. Dessa tekniska standarder för tillsyn bör antas på grundval av ett förslag som utarbetats av Esma och bör inte begränsa fondföretagens förmåga att använda lämpliga verktyg för likviditetshantering för alla tillgångsklasser, jurisdiktioner och marknadsförhållanden. För att säkerställa en enhetlig nivå på investerarskyddet i unionen bör Esma utarbeta riktlinjer för förvaltningsbolags val och kalibrering av verktyg för likviditetshantering. I dessa riktlinjer bör det klargöras att fondföretag fortfarande har huvudansvaret för hanteringen av likviditetsrisker.

- (57) För att stödja tillsynsmyndigheternas marknadsövervakning bör insamlingen och utbytet av information genom tillsynsrapportering förbättras genom att fondföretag åläggs rapporteringsskyldigheter. Dubbla rapporteringskrav enligt unionsrätten och nationell rätt, särskilt förordningarna (EU) nr 600/2014 och (EU) 2019/834 och förordningarna (EU) nr 1011/2012 och (EU) nr 1073/2013, skulle kunna undanröjas för att förbättra effektiviteten och minska de administrativa bördorna för förvaltningsbolag. ESA-myndigheterna och ECB bör, vid behov med stöd av behöriga myndigheter, bedöma de olika tillsynsmyndigheternas uppgiftsbehov för att säkerställa att den information som ska rapporteras enligt mallen för tillsynsrapportering för fondföretag är tillräcklig.
- (58) För att minska dubbelrapportering och därmed sammanhängande rapporteringsbördor för fondföretag och säkerställa att myndigheterna på ett effektivt sätt återanvänder uppgifter, bör uppgifter som fondföretag rapporterar till andra behöriga myndigheter göras tillgängliga för andra relevanta behöriga myndigheter, ESMA, de andra ESA-myndigheterna och ESRB, närhelst det är nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter, samt för ECBS-medlemmarna enbart för statistiska ändamål.

- (59) För att säkerställa en konsekvent harmonisering av rapporteringsskyldigheterna bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget i enlighet med artiklarna 10–14 och 15 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att fastställa innehåll, formulär och förfaranden för att standardisera förvaltningsbolagen rapporteringsprocess för tillsyn, samt frekvens och tidpunkt för rapporteringen. När det gäller information som ska rapporteras om delegeringsarrangemang bör de tekniska standarderna för tillsyn även i fortsättningen begränsas till att fastställa en lämplig standardiseringsnivå för den information som ska rapporteras. Dessa tekniska standarder för tillsyn bör antas på grundval av ett förslag som har utarbetats av Esma. I de tekniska standarderna för tillsyn bör det inte läggas till något som inte föreskrivs i direktiv 2009/65/EG.
- (60) För att standardisera rapporteringsprocessen för tillsynen bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som har utarbetats av Esma när det gäller format, datastandarder och metoder och arrangemang för förvaltningsbolagens rapportering. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

- (61) För att säkerställa investerarskyddet, och särskilt för att säkerställa att det i samtliga fall finns ett stabilt informationsflöde mellan depåförvararen för fondföretagets tillgångar och förvaringsinstitutet, bör depåförvaringsordningen utvidgas till att omfatta värdepapperscentraler i depåförvaringskedjan när de tillhandahåller depåförvaringstjänster till fondföretag. För att undvika onödigt arbete bör förvaringsinstitutet inte utföra en granskning av vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg på förhand om de avser att delegera förvaringen till värdepapperscentraler.
- (62) För att förbättra tillsynssamarbetet och effektiviteten bör de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat kunna rikta en motiverad begäran till den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat om att vidta tillsynsåtgärder mot det fondföretaget.
- (63) För att förbättra tillsynssamarbetet bör Esma kunna begära att en behörig myndighet lägger fram ett ärende inför Esma, om det ärendet har gränsöverskridande konsekvenser och skulle kunna påverka investerarskydd eller finansiell stabilitet. Esmas analyser av sådana ärenden skulle ge andra behöriga myndigheter en bättre förståelse av de diskuterade frågorna, bidra till att förhindra liknande fall i framtiden och skydda fondföretagsmarknadens integritet.
- (64) Trots de regler om tystnadsplikt som är tillämpliga för närvarande bör informationsutbytet mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter förbättras. Sådana utbyten bör vara förenliga med nationell rätt och om informationen härrör från en annan medlemsstat bör den endast lämnas ut efter uttryckligt medgivande från den behöriga myndighet som har lämnat ut den.

(65) Direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG ålägger AIF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag att agera med vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg i bästa intresse för de investeringsfonder de förvaltar och deras investerare. Medlemsstaterna bör därför kräva att AIF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag handlar ärligt och rättvist när det gäller avgifter och kostnader som debiteras investerare. Under 2020 utarbetade Esma en tillsynsbriefing för att främja konvergens i tillsynen av kostnader i AIF-fonder och fondföretag och för att utveckla en uppsättning kriterier för att hjälpa de behöriga myndigheterna att bedöma begreppet onödiga kostnader och övervaka skyldigheten att förhindra att onödiga kostnader debiteras investerare. Dessa kriterier är avsedda att ge vägledning till behöriga myndigheter och samtidigt främja tillsynskonvergens inom ramen för kapitalmarknadsunionen. På grund av bristen på en tydlig definition av onödiga kostnader finns det emellertid för närvarande olika marknads- och tillsynspraxis när det gäller vad branschen och tillsynsmyndigheterna uppfattar som onödiga kostnader, och det finns belegg för skillnader avseende de kostnader som tas ut i olika medlemsstater och de kostnader som debiteras icke-professionella investerare jämfört med professionella investerare. De föreslagna ändringarna av direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG, inom ramen för unionens strategi för icke-professionella investerare, syftar till att ta itu med den frågan genom att kräva att fondförvaltare inrättar en sund prissättningsprocess, som bör omfatta identifiering, analys och översyn av de kostnader som direkt eller indirekt debiteras investeringsfonder eller deras andelsägare, och genom att införa ett krav på att kompensera investerare när onödiga kostnader har debiterats. Esma bör lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och kommissionen med en bedömning av nivån på, skälen till och skillnaderna i de kostnader som debiteras icke-professionella investerare, inbegripet skillnader till följd av de berörda AIF-fondernas och fondföretagens karaktär, och med en analys av huruvida kriterierna i dess tillsynsbriefing bör kompletteras med avseende på begreppet onödiga kostnader. För att stödja de behöriga myndigheterna i tillsynen av kostnader och Esma i dess analys av kostnadsrelaterade frågor bör de behöriga myndigheterna samla in kostnadsuppgifter som ska delas med Esma på engångsbasis. Den datainsamlingen skulle öka Esmas expertis på området kostnadsrapportering i syfte att ge Europaparlamentet, rådet, kommissionen och de behöriga myndigheterna teknisk rådgivning om insamlingen av kostnadsuppgifter inom ramen för unionens strategi för icke-professionella investerare. På grundval av den rapporten bör Esma bedriva verksamhet enligt artikel 29 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att bidra till att utveckla en gemensam förståelse av begreppet onödiga kostnader.

(66) Namnet på en AIF-fond och ett fondföretag är ett kännetecken som påverkar investerarnas val och ger ett första intryck av fondens investeringsstrategi och investeringsmål. Även om namnet på en AIF-fond och ett fondföretag redan ingår i den förhandsinformation som tillhandahålls investerare före ingående av avtal, är det lämpligt att understryka betydelsen av namnet genom att särskilt betona att det utgör viktig förhandsinformation i basfakta och prospekt för investerare som bör tillhandahållas icke-professionella investerare innan de investerar i den AIF-fonden och investerare innan de investerar i det fondföretaget. I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/2261²⁴ omfattas fondföretag som marknadsförs till icke-professionella investerare från och med den 1 januari 2023 av kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014²⁵. Sedan dess har skyldigheten för ett förvaltningsbolag för fondföretag eller ett investeringsbolag att utarbeta ett dokument med basfakta för investerare ersatts av skyldigheten att utarbeta ett faktablad i enlighet med förordning (EU) nr 1286/2014. Dessutom omfattas AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som marknadsförs till icke-professionella investerare av kraven i den förordningen. Om AIF-fonder och fondföretag marknadsförs till icke-professionella investerare är AIF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag därför skyldiga att i faktabladet ange fondens namn och säkerställa att informationen är korrekt, rättvisande och tydlig och inte förmedlar ett vilseledande eller förvirrande budskap som skulle locka investerare på ett felaktigt sätt. Det är därför viktigt att betona att namnet på en AIF-fond eller ett fondföretag anses vara lika viktigt som alla andra dokument med förhandsinformation och omfattas av likvärdiga rättvis- och transparensstandarder. För att säkerställa en hög och enhetlig nivå på investerarskyddet i unionen bör Esma utarbeta riktlinjer för att specificera situationer där namnet på en AIF-fond eller ett fondföretag kan vara oskäligt, oklart eller vilseledande för investeraren. Sektorslagstiftning som fastställer standarder för fondnamn eller marknadsföring av fonder har företräde framför dessa riktlinjer.

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/2261 av den 15 december 2021 om ändring av direktiv 2009/65/EG vad gäller användning av faktablad av förvaltningsbolag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 455, 20.12.2021, s. 15).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).

(67) Vid utförande av sina uppgifter enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU bör Esma följa en riskbaserad metod.

(68) Den 9 augusti 2022 avgav ECB ett yttrande²⁶.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

²⁶ EUT C 379, 3.10.2022, s. 1.

Artikel 1
Ändringar av direktiv 2011/61/EU

Direktiv 2011/61/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led ag ska ersättas med följande:

”ag) *professionell investerare*: en investerare som anses vara en professionell kund eller som, på begäran, kan behandlas som en professionell kund i den mening som avses i bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU*.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).”

b) Följande led ska läggas till:

”ap) *värdepapperscentral*: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014*.

- aq) *AIF-fondens kapital*: sammanlagda kapitaltillskott och outnyttjade kapitalutfästelser som anslagits till en AIF-fond, beräknat på grundval av investerbara belopp efter avdrag av alla avgifter och kostnader som investerare står för direkt eller indirekt.
- ar) *långivning* eller *utgivning av lån*: beviljande av lån
- i) direkt från en AIF-fond i egenskap av ursprunglig långivare, eller
 - ii) indirekt genom en tredje part eller ett specialföretag som beviljar lån för en AIF-fond eller för AIF-fondens räkning, eller för en AIF-förvaltare eller för AIF-förvaltarens räkning med avseende på AIF-fonden, om AIF-förvaltaren eller AIF-fonden medverkar till att strukturera lånet eller till att fastställa eller på förhand komma överens om dess egenskaper, innan exponering mot lånet uppstår.
- as) *aktieägarlån*: ett lån som en AIF-fond beviljar ett företag i vilket den direkt eller indirekt innehar minst 5 % av kapitalet eller rösterna, där lånet inte kan säljas till tredje part fristående från de kapitalinstrument som AIF-fonden innehar i samma företag.
- at) *långivande AIF-fond*: en AIF-fond
- i) vars investeringsstrategi huvudsakligen är att ge lån, eller
 - ii) vars utgivna lån har ett nominellt värde som utgör minst 50 % av dess nettotillgångsvärde (NAV).

- au) *AIF-fond med finansiell hävstång*: en AIF-fond vars exponeringar ökas av den förvaltande AIF-förvaltaren genom lån av kontanter eller värdepapper, eller genom finansiell hävstång som härrör från derivatinstrument eller på något annat sätt.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).”

2. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 b ska följande led läggas till:

”iv) varje annan funktion eller verksamhet som redan tillhandahålls av AIF-förvaltaren med avseende på en AIF-fond som den förvaltar i enlighet med denna artikel, eller i fråga om tjänster som den tillhandahåller i enlighet med denna punkt, förutsatt att eventuella intressekonflikter som uppstår genom tillhandahållandet av den funktionen eller verksamheten till andra parter hanteras på lämpligt sätt.”

b) I punkt 4 ska följande led läggas till:

”c) Administration av referensvärden i enlighet med förordning (EU) 2016/1011.

- d) Kreditförvaltningsverksamhet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/2167*.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/2167 av den 24 november 2021 om kreditförvaltare och kreditförvärvare och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU (EUT L 438, 8.12.2021, s. 1).”

- c) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska utgå.

ii) Följande led ska läggas till:

”e) administration av referensvärden i enlighet med förordning (EU) 2016/1011 som används i de AIF-fonder som de förvaltar.”

- d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Artiklarna 15, 16 med undantag för punkt 5 första stycket, samt artiklarna 23, 24 och 25 i direktiv 2014/65/EU ska tillämpas när de tjänster som avses i punkt 4 a och b i den här artikeln, avseende ett eller flera av de instrument som förtecknas i bilaga I avsnitt C till direktiv 2014/65/EU, tillhandahålls av AIF-förvaltare.”

3. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska kräva att en AIF-förvaltare som ansöker om auktorisation tillhandahåller följande uppgifter om AIF-förvaltaren till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat:

a) Information om de personer som i praktiken leder AIF-förvaltarens verksamhet, särskilt i fråga om de funktioner som avses i bilaga I, inbegripet

i) en beskrivning av dessa personers roll, titel och senioritet,

ii) en beskrivning av dessa personers rapporteringslinjer och ansvarsområden inom och utanför AIF-förvaltaren,

iii) en översikt över den tid som var och en av dessa personer ägnar åt varje ansvarsområde,

iv) en beskrivning av de personalresurser och tekniska resurser som stöder dessa personers verksamhet.

aa) AIF-förvaltarens officiella namn och relevanta identifieringskod.

- b) Identitetsuppgifter för fysiska eller juridiska personer som direkt eller indirekt är aktieägare eller medlemmar i AIF-förvaltaren och har kvalificerade innehav samt beloppen för dessa innehav.
- c) En verksamhetsplan med AIF-förvaltarens organisationsstruktur som bland annat innehåller uppgifter om hur den avser att fullgöra sina skyldigheter enligt kapitlen II, III och IV samt i tillämpliga fall kapitlen V–VIII i detta direktiv, och sina skyldigheter enligt artiklarna 3.1, 6.1 a och 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088*, samt en detaljerad beskrivning av de lämpliga mänskliga och tekniska resurser som AIF-förvaltaren kommer att använda för det ändamålet.
- d) Information om AIF-förvaltarens ersättningspolicy och ersättningspraxis enligt artikel 13.
- e) Information om arrangemang för att till tredje part delegera och vidaredelegera funktioner i enlighet med artikel 20 som åtminstone omfattar följande:
 - i) för var och en av dem till vilka funktioner har delegerats:
 - dess officiella namn och relevanta identifieringskod,
 - den jurisdiktion där den är etablerad, och
 - i förekommande fall, dess tillsynsmyndighet.

- ii) en detaljerad beskrivning av AIF-förvaltarens mänskliga resurser och tekniska resurser för att
 - utföra dagliga portföljförvaltnings- eller riskhanteringsuppgifter inom AIF-förvaltaren, och
 - övervaka den delegerade verksamheten.
- iii) för var och en av de AIF-fonder som AIF-förvaltaren förvaltar eller avser att förvalta:
 - en kort beskrivning av den delegerade portföljförvaltningsfunktionen, inbegripet huruvida sådan delegering utgör en partiell eller fullständig delegering, och
 - en kort beskrivning av den delegerade riskhanteringsfunktionen, inbegripet huruvida sådan delegering utgör en partiell eller fullständig delegering.
- iv) en beskrivning av de regelbundna åtgärder avseende vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg som AIF-förvaltaren ska vidta för att övervaka den delegerade verksamheten.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. De behöriga myndigheterna ska en gång per kvartal informera Esma om beviljade eller återkallade auktorisationer i enlighet med detta kapitel., och om eventuella ändringar av förteckningen över AIF-fonder som förvaltas eller marknadsförs i unionen av auktoriserade AIF-förvaltare.

Esma ska föra ett centralt offentligt register med uppgift om varje AIF-förvaltare som är auktoriserad enligt detta direktiv, de behöriga myndigheterna för varje sådan AIF-förvaltare och en förteckning över alla AIF-fonder som förvaltas eller marknadsförs i unionen av sådana AIF-förvaltare. Registret ska vara allmänt tillgängligt i elektronisk form.”.

c) Punkterna 6 och 7 ska utgå.

d) Följande punkt ska läggas till:

”8. Senast den ... [60 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska Esma förse Europaparlamentet, rådet och kommissionen med en rapport med en analys av marknadspraxis när det gäller delegering och efterlevnad av punkterna 1–5 i denna artikel och av artikel 20, på grundval av bland annat de uppgifter som rapporterats till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 24.2 d och utövandet av Esmas tillsynskonvergensbefogenheter. Den rapporten ska också innehålla en analys av efterlevnaden av innehållskraven i detta direktiv.”

4. I artikel 8.1 ska led c ersättas med följande:

”c) de personer som i praktiken leder en AIF-förvaltares verksamhet har erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om de investeringsstrategier som tillämpas av de AIF-fonder som förvaltas av AIF-förvaltaren; namnen på dessa personer samt namnen på var och en som efterträder dem ska utan dröjsmål meddelas de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat, och AIF-förvaltarens verksamhetsinriktning ska beslutas av minst två fysiska personer som uppfyller sådana villkor och som antingen är heltidsanställda av den AIF-förvaltaren eller är verkställande ledamöter eller ledamöter av AIF-förvaltarens ledningsorgan som har åtagit sig att på heltid leda verksamheten i den AIF-förvaltaren, och som har sin hemvist i unionen.”

5. I artikel 12 ska följande punkt läggas till:

”4. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket f ska Esma senast den ... [18 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och kommissionen med en bedömning av de kostnader som AIF-förvaltare tar ut av investerare i de AIF-fonder de förvaltar och en förklaring av skälen till kostnadsnivåerna och eventuella skillnader mellan dem, inbegripet skillnader till följd av de berörda AIF-fondernas karaktär. Som en del av denna bedömning ska Esma, inom ramen för artikel 29 i förordning (EU) nr 1095/2010, analysera lämpligheten och ändamålsenligheten hos de kriterier som fastställs i Esmas konvergensverktyg för kostnadstillsyn.

Inom ramen för den rapporten, och i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010, ska de behöriga myndigheterna på engångsbasis förse Esma med uppgifter om kostnader inklusive alla avgifter och kostnader som direkt eller indirekt bärs av investerare, eller av AIF-förvaltaren i samband med AIF-fondens verksamhet, och som direkt eller indirekt kommer att belasta AIF-fonden. De behöriga myndigheterna ska göra dessa uppgifter tillgängliga för Esma inom ramen för sina befogenheter, vilket inbegriper befogenheten att kräva att AIF-förvaltare tillhandahåller information som fastställs i artikel 46.2 i detta direktiv.”

6. I artikel 14 ska följande punkt införas:

”2a. Om en AIF-förvaltare förvaltar eller avser att förvalta en AIF-fond på initiativ av en tredje part, inbegripet fall där den AIF-fonden använder en initiativtagande tredje parts namn eller där en AIF-förvaltare delegerar uppgifter till en initiativtagande tredje part enligt artikel 20, ska AIF-förvaltaren, med beaktande av intressekonflikter, lämna detaljerade förklaringar och belägg för att den uppfyller kraven i punkterna 1 och 2 i den här artikeln till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. AIF-förvaltaren ska särskilt ange vilka rimliga åtgärder den har vidtagit för att förhindra intressekonflikter som uppstår till följd av förhållandet med den tredje parten eller, om dessa intressekonflikter inte kan förhindras, hur den identifierar, hanterar, övervakar och, i tillämpliga fall, informerar om dessa intressekonflikter för att förhindra att de inverkar negativt på AIF-fondens och dess investerares intressen.”

7. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska läggas till:

”d) för långivande verksamhet tillämpa effektiva policyer, förfaranden och processer för att bevilja lån.”

ii) Följande stycken ska läggas till:

”Vid tillämpningen av första stycket d ska AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som ägnar sig åt långivning, inbegripet när AIF-fonderna får exponering mot lån genom tredje parter, också tillämpa effektiva policyer, förfaranden och processer för att bedöma kreditrisken och för att administrera och övervaka kreditportföljen samt hålla dessa policyer, förfaranden och processer uppdaterade och effektiva och se över dem regelbundet, minst en gång om året.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12.1 b ska kraven i första stycket d och i andra stycket i denna punkt inte tillämpas på utgivning av aktieägarlån om det nominella värdet av sådana lån inte sammanlagt överstiger 150 % av AIF-fondens kapital.”

b) Följande punkter ska införas:

”4a. AIF-förvaltare ska, om en AIF-fond som den förvaltar ger ut lån, säkerställa att det nominella värdet av de lån som ges till en enskild låntagare av den AIF-fonden inte sammanlagt överstiger 20 % av AIF-fondens kapital om låntagaren är något av följande:

- a) Ett finansiellt företag enligt definitionen i artikel 13.25 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG*.
- b) En AIF-fond.
- c) Ett fondföretag.

Den begränsning som anges i första stycket i denna punkt ska inte påverka de tröskelvärden, begränsningar eller villkor som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 345/2013**, (EU) nr 346/2013*** och (EU) 2015/760****.

4b. En AIF-förvaltare ska säkerställa att den finansiella hävstången i en långivande AIF-fond som den förvaltar inte utgör mer än

- a) 175 %, om AIF-fonden är öppen,
- b) 300 %, om AIF-fonden är sluten.

En långgivande AIF-fonds finansiella hävstång ska uttryckas som förhållandet mellan den AIF-fondens exponering, beräknad enligt den åtagandemetod som definieras genom de delegerade akter som antas enligt artikel 4.3, och dess nettotillgångsvärde (NAV).

Lånearrangemang som helt täcks av avtalsenliga kapitalåtaganden från investerare i den långgivande AIF-fonden ska inte anses utgöra exponering vid beräkningen av det förhållande som avses i andra stycket.

Om en långgivande AIF-fond begår en överträdelse av kraven i denna punkt och överträdelsen ligger utanför den förvaltande AIF-förvaltarens kontroll, ska AIF-förvaltaren inom en rimlig tidsperiod vidta de åtgärder som är nödvändiga för att korrigera situationen, med vederbörlig hänsyn till investerarnas intressen i den långgivande AIF-fonden.

Utan att det påverkar befogenheterna för de behöriga myndigheter som avses i artikel 25.3 ska kraven i första stycket i denna punkt inte tillämpas på en långgivande AIF-fond vars utlåningsverksamhet endast består i utgivning av aktieägarlån, förutsatt att det nominella värdet av dessa lån inte sammanlagt överstiger 150 % av AIF-fondens kapital.

- 4c. Den investeringsgräns på 20 % som fastställs i punkt 4a ska
- a) tillämpas senast den dag som anges i AIF-fondens fondbestämmelser, bolagsordning eller prospekt, som ska vara senast 24 månader från dagen för den första teckningen av andelar eller aktier i AIF-fonden,
 - b) upphöra att tillämpas när AIF-förvaltaren börjar sälja AIF-fondens tillgångar för att lösa in andelar eller aktier som en del av likvidationen av AIF-fonden, och
 - c) tillfälligt upphävas om AIF-fondens kapital ökas eller minskas.

Det tillfälliga upphävande som avses i första stycket c ska vara tidsbegränsat till den period som är absolut nödvändig, med vederbörlig hänsyn till investerarnas intressen i AIF-fonden, och ska under alla omständigheter inte vara längre än tolv månader.

- 4d. Det tillämpningsdatum som avses i punkt 4c första stycket ska ta hänsyn till särdragen och egenskaperna hos de tillgångar som AIF-fonden ska investera i. I undantagsfall får AIF-förvaltarens behöriga myndigheter, efter inlämnande av en vederbörligen motiverad investeringsplan, godkänna en förlängning av denna tidsfrist med ytterligare högst tolv månader.
- 4e. AIF-förvaltaren ska säkerställa att en AIF-fond som den förvaltar inte beviljar lån till följande enheter:
- a) AIF-förvaltaren eller AIF-förvaltarens personal.
 - b) AIF-fondens förvaringsinstitut eller de enheter till vilka förvaringsinstitutet har delegerat funktioner med avseende på AIF-fonden i enlighet med artikel 21.
 - c) En enhet till vilken AIF-förvaltaren har delegerat funktioner i enlighet med artikel 20 eller den enhetens personal.
 - d) En enhet inom samma koncern, enligt definitionen i artikel 2.11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU*****, som AIF-förvaltaren, utom om den enheten är ett finansiellt företag som uteslutande finansierar låntagare som inte avses i leden a, b och c i denna punkt.

- 4f. När en AIF-fond ger ut lån ska intäkterna från lånen, minus eventuella tillåtna avgifter för deras handläggning, tillfalla den AIF-fonden i sin helhet. Alla kostnader och utgifter med koppling till handläggningen av lånen ska offentliggöras i enlighet med artikel 23.
- 4g. Utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsrättsliga instrument får en medlemsstat förbjuda AIF-fonder som ger ut lån att bevilja lån till konsumenter enligt definitionen i artikel 3 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG^{*****} på sitt territorium, och förbjuda AIF-fonder att förvalta krediter som beviljats sådana konsumenter på sitt territorium. Ett sådant förbud får inte påverka marknadsföringen i unionen av AIF-fonder som beviljar lån till konsumenter eller förvaltar krediter till konsumenter.
- 4h. Medlemsstaterna ska förbjuda AIF-förvaltare att förvalta AIF-fonder som ägnar sig åt långivning om dessa AIF-fonders investeringsstrategi helt eller delvis är att ge ut lån endast i syfte att överföra dessa lån eller exponeringar till tredje part.
- 4i. AIF-förvaltare ska säkerställa att den AIF-fond som den förvaltar behåller 5 % av det nominella värdet av varje lån som AIF-fonden har gett ut och därefter överfört till tredje part. Denna procentandel av varje lån ska behållas
- a) fram till förfallodagen, för lån vars löptid är upp till åtta år, eller för lån som beviljas konsumenter oavsett löptid, och

- b) för en period på minst åtta år för andra lån.

Genom undantag från första stycket ska det krav som anges i det inte tillämpas om

- a) AIF-förvaltaren börjar sälja AIF-fondens tillgångar för att lösa in andelar eller aktier som en del av likvidationen av AIF-fonden,
- b) försäljningen är nödvändig för att uppfylla de restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 215 i EUF-fördraget eller produktkraven,
- c) försäljningen av lånet är nödvändig för att AIF-förvaltaren ska kunna genomföra investeringsstrategin för den AIF-fond som den förvaltar i AIF-fondens investerares bästa intresse, eller
- d) försäljningen av lånet beror på en försämring av den risk som är förknippad med lånet och som upptäcks av AIF-förvaltaren inom ramen för det förfarande för granskningar av vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg och riskhantering som avses i artikel 15.3, och köparen informeras om denna försämring när den köper lånet.

På begäran av de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat ska AIF-förvaltaren visa att den uppfyller villkoren för tillämpning av det relevanta undantaget i andra stycket.

-
- * Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).
 - ** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).
 - *** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).
 - **** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).
 - ***** Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).
 - ***** Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).”

8. I artikel 16 ska följande punkter läggas till:

”2a. En AIF-förvaltare ska säkerställa att den långgivande AIF-fond som den förvaltar är sluten.

Genom undantag från första stycket får en långgivande AIF-fond vara öppen under förutsättning att den AIF-förvaltare som förvaltar den kan visa för de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat att AIF-fondens system för hantering av likviditetsrisker är förenligt med dess investeringsstrategi och inlösenpolicy.

Det krav som anges i första stycket i denna punkt ska inte påverka de tröskelvärden, begränsningar och villkor som fastställs i förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) 2015/760.

- 2b. För att säkerställa att den efterlever punkterna 1 och 2 i denna artikel ska en AIF-förvaltare som förvaltar en öppen AIF-fond välja minst två lämpliga verktyg för likviditetshantering av dem som avses i punkterna 2–8 i bilaga V, efter att ha bedömt dessa verktygs lämplighet i förhållande till AIF-fondens eftersträvade investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolicy. AIF-förvaltaren ska inkludera dessa verktyg i AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning för eventuell användning i AIF-fondens investerares intresse. Detta val ska inte kunna omfatta endast de verktyg som avses i punkterna 5 och 6 i bilaga V.

Genom undantag från första stycket får en AIF-förvaltare besluta att välja endast ett verktyg för likviditetshantering av dem som avses i punkterna 2–8 i bilaga V för en AIF-fond som den förvaltar om den AIF-fonden är auktoriserad som penningmarknadsfond i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131*.

AIF-förvaltaren ska införa detaljerade policyer och förfaranden för aktivering och avaktivering av alla valda verktyg för likviditetshantering och de operativa och administrativa arrangemangen för användningen av ett sådant verktyg. Det val som avses i första och andra styckena och de detaljerade policyer och förfarandena för aktivering och avaktivering ska meddelas de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat.

Inlösen in natura enligt punkt 8 i bilaga V får endast aktiveras för att tillmötesgå en begäran om inlösen från professionella investerare och om inlösen in natura motsvarar en proportionell andel av AIF-fondens tillgångar.

Genom undantag från fjärde stycket i denna punkt behöver inlösen i form av in natura inte motsvara en proportionell andel av AIF-fondens tillgångar om AIF-fonden endast marknadsförs till professionella investerare, eller om syftet med AIF-fondens investeringsstrategi är att efterbilda sammansättningen av ett visst aktieindex eller index för skuldförbindelser och denna AIF-fond är en börshandlad fond enligt definitionen i artikel 4.1.46 i direktiv 2014/65/EU.

- 2c. AIF-förvaltare som förvaltar en öppen AIF-fond får, i AIF-fondens investerares intresse, tillfälligt senarelägga teckning, återköp och inlösen av AIF-fondens andelar eller aktier som avses i bilaga V punkt 1 eller, om dessa verktyg ingår i AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning, aktivera eller avaktivera andra verktyg för likviditetshantering som valts från punkterna 2–8 i bilaga V i enlighet med punkt 2b i denna artikel. AIF-förvaltaren får också, i AIF-investerarnas intresse, aktivera sidofickor enligt punkt 9 i bilaga V.

En AIF-förvaltare får endast använda sådant tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen eller sidofickor som avses i första stycket i undantagsfall när omständigheterna så kräver, och då det är berättigat med hänsyn till AIF-fondens investerares intressen.

2d. En AIF-förvaltare ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om följande:

- a) när AIF-förvaltaren aktiverar eller avaktiverar det verktyg för likviditetshantering som avses i punkt 1 i bilaga V,
- b) när AIF-förvaltaren aktiverar eller avaktiverar något av de verktyg för likviditetshantering som avses i punkterna 2–8 i bilaga V på ett sätt som inte ligger i linje med den normala affärsverksamheten enligt AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning.

En AIF-förvaltare ska inom rimlig tid innan den aktiverar eller avaktiverar det verktyg för likviditetshantering som avses i punkt 9 i bilaga V underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om sådan aktivering eller avaktivering.

De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat, Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, Europeiska systemrisknämnden (ESRB), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010**, om alla anmälningar som har mottagits i enlighet med denna punkt. Esma ska ha befogenhet att dela den information som mottagits enligt denna punkt med de behöriga myndigheterna.

- 2e. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtminstone de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga V finns tillgängliga för AIF-förvaltare som förvaltar öppna AIF-fonder.
- 2f. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa de krav som långivande AIF-fonder ska uppfylla för att bibehålla en öppen struktur. Dessa krav ska omfatta ett sunt system för likviditetshantering, tillgången till likvida tillgångar och stresstester samt en lämplig inlösenpolicy med hänsyn till likviditetsprofilen för långivande AIF-fonder. Dessa krav ska också vederbörligen beakta de underliggande låneexponeringarna, den genomsnittliga återbetalningstiden för lånen och AIF-portföljernas övergripande fördelningsgrad och sammansättning.
- 2g. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare fastställa egenskaperna hos de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga V.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska Esma ta hänsyn till AIF-fondernas olika investeringsstrategier och underliggande tillgångar. Dessa standarder ska inte begränsa AIF-förvaltarnas möjlighet att använda lämpliga verktyg för likviditetshantering för alla tillgångsklasser, jurisdiktioner och marknadsförhållanden.

- 2h. Senast den ... [12 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska Esma utarbeta riktlinjer för AIF-förvaltarnas val och kalibrering av verktyg för likviditetshantering för hantering av likviditetsrisker och för att minska riskerna för den finansiella stabiliteten. I dessa riktlinjer ska det klargöras att AIF-förvaltaren fortfarande har huvudansvaret för hanteringen av likviditetsrisker. De ska innehålla uppgifter om under vilka omständigheter de sidofickor som avses i punkt 9 i bilaga V kan aktiveras. De ska ge tillräcklig tid för anpassning innan de börjar tillämpas, särskilt för befintliga AIF-fonder.
- 2i. Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i punkterna 2f och 2g i denna artikel till kommissionen senast den ... [12 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkterna 2f och 2g i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder (EUT L 169, 30.6.2017, s. 8).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).”

9. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ändras på följande sätt:

i) De inledande orden ska ersättas med följande:

”AIF-förvaltare som avser att till tredje part delegera uppgiften att för deras räkning utföra en eller flera av de funktioner som avses i bilaga I eller de tjänster som avses i artikel 6.4 ska innan delegeringsarrangemangen träder i kraft underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Följande villkor ska vara uppfyllda:”

ii) Led f ska ersättas med följande:

”f) AIF-förvaltaren ska kunna visa att den till vilken funktioner har delegerats är kvalificerad och i stånd att utföra funktionerna och tillhandahålla tjänsterna i fråga, att den valts med all tillbörlig omsorg och att AIF-förvaltaren själv alltid effektivt kan övervaka de delegerade funktionerna i fråga, när som helst ge ytterligare instruktioner till den till vilken funktioner har delegerats och med omedelbar verkan återkalla delegeringen, om detta ligger i investerarnas intressen.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. AIF-förvaltarens ansvar gentemot sina kunder, AIF-fonden och dess investerare ska inte påverkas av att AIF-förvaltaren har delegerat funktioner eller tjänster till tredje part, eller av en vidaredelegering. AIF-förvaltaren får inte delegera funktioner eller tjänster i en sådan omfattning att de i praktiken inte längre kan anses vara förvaltaren av AIF-fonden eller tillhandahållaren av de tjänster som avses i artikel 6.4 eller i en sådan omfattning att de blir brevlådeföretag.

3a. AIF-förvaltaren ska säkerställa att utförandet av de funktioner som avses i bilaga I och tillhandahållandet av de tjänster som avses i artikel 6.4 överensstämmer med detta direktiv. Den skyldigheten ska vara tillämplig oberoende av den regulatoriska statusen hos eller lokaliseringen för den till vilken funktioner har delegerats eller vidaredelegerats.”

c) I punkt 4 ska de inledande orden ersättas med följande:

”Den tredje parten får vidaredelegera någon av de funktioner eller tjänster som delegerats till den till en annan part under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:”

d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

- ”6. Om den till vilken funktioner har vidaredelegerats i sin tur delegerar någon av sina funktioner eller tjänster ska villkoren i punkt 4 gälla i tillämpliga delar.
- 6a. Om den marknadsföringsfunktion som avses i bilaga I punkt 2 b fullgörs av en eller flera distributörer som agerar för egen räkning och som marknadsför AIF-fonden i enlighet med direktiv 2014/65/EU eller genom försäkringsbaserade investeringsprodukter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97*, ska denna funktion, genom undantag från punkterna 1–6 i denna artikel, inte betraktas som en delegering som omfattas av kraven i punkterna 1–6 i denna artikel, oberoende av eventuella distributionsavtal mellan AIF-förvaltaren och distributören.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19).”

10. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”5a. Genom undantag från punkt 5 a får hemmedlemsstaten för en EU-baserad AIF-fond tillåta sina behöriga myndigheter att tillåta att ett institut som avses i punkt 3 första stycket a och som är etablerat i en annan medlemsstat utses till förvaringsinstitut, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) De behöriga myndigheterna har mottagit en motiverad begäran från AIF-förvaltaren om att tillåta att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan medlemsstat utses och denna begäran visar att det i AIF-fondens hemmedlemsstat saknas förvaringsinstitutstjänster som effektivt kan tillgodose AIF-fondens behov med hänsyn till dess investeringsstrategi.
- b) Det sammanlagda beloppet på den nationella marknaden för förvaringsinstitut i AIF-fondens hemmedlemsstat för tillgångar som anförtrots för förvaring, enligt vad som avses i punkt 8 i denna artikel, för EU-baserade AIF-fonder som auktoriserats eller registrerats enligt tillämplig nationell rätt i enlighet med artikel 4.1 k i, och som förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare överstiger inte 50 miljarder EUR eller motsvarande belopp i någon annan valuta.

Tillgångar som anförtrotts för förvaring av förvaringsinstitut som agerar enligt artikel 36.1 a och förvaringsinstitutens egna tillgångar ska inte beaktas vid fastställandet av huruvida villkoret i första stycket b i denna punkt är uppfyllt.

Även om de villkor som fastställs i första och andra styckena är uppfyllda, ska de behöriga myndigheterna tillåta att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan medlemsstat utses först efter att de har gjort en bedömning från fall till fall av bristen på relevanta förvaringsinstitutstjänster i AIF-fondens hemmedlemsstat med beaktande av den AIF-fondens investeringsstrategi.

Om de behöriga myndigheterna tillåter att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan medlemsstat utses, ska de underrätta Esma om detta.

Denna punkt ska inte påverka tillämpningen av övriga punkter i denna artikel, med undantag för punkt 5 a.”

b) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:

i) I första punkten ska leden c och d ersättas med följande:

”c) Det tredjeland där förvaringsinstitutet är etablerat har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849*.

- d) De medlemsstater där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, och, i den mån de skiljer sig åt, AIF-förvaltarens hemmedlemsstat, har undertecknat ett avtal med det tredjeland där förvaringsinstitutet är etablerat som till fullo uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt utbyte av information i skatteärenden, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och det tredjelandet är inte omnämnt i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

ii) Följande stycke ska införas efter första stycket:

”Genom undantag från de inledande orden i första stycket ska villkoren i leden c och d i det stycket tillämpas vid den tidpunkt då förvaringsinstitutet utses. Om ett tredjeland där ett förvaringsinstitut är etablerat identifieras som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849, enligt vad som avses i första stycket c, eller läggs till i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, enligt vad som avses i första stycket d, efter den tidpunkt då förvaringsinstitutet utses, ska ett nytt förvaringsinstitut utses inom en lämplig period, med vederbörlig hänsyn till investerarnas intressen. Den tidsperioden ska inte vara längre än två år.”

c) Punkt 11 ska ändras på följande sätt:

i) I andra stycket ska led c ersättas med följande:

”c) Förvaringsinstitutet har handlat med vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg när det väljer och utser en tredje part till vilken det avser att delegera en del av sina uppgifter, utom när den tredje parten är en värdepapperscentral som agerar i egenskap av investerande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade akt som antagits på grundval av artiklarna 29.3 och 48.10 i förordning (EU) nr 909/2014, och fortsätter att handla med all vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg vid den regelbundna översynen och fortlöpande kontrollen av varje tredje part till vilken en del av uppgifterna delegerats samt denna parts arrangemang avseende de uppgifter som den fått delegerade till sig.”

ii) Femte stycket ska ersättas med följande:

”Vid tillämpning av denna artikel ska tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av utgivande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade akt som antagits enligt artiklarna 29.3 och 48.10 i förordning (EU) nr 909/2014 inte anses vara en delegering av förvaringsinstitutets depåförvaringsfunktioner. Vid tillämpningen av denna artikel ska tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av en investerande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade akten betraktas som en delegering av förvaringsinstitutets depåförvaringsfunktioner.”

d) Punkt 16 ska ersättas med följande:

”16. Förvaringsinstitutet ska på begäran ge sina behöriga myndigheter, de behöriga myndigheterna för AIF-fonden och de behöriga myndigheterna för AIF-förvaltaren all information som det har fått vid utförandet av sina uppgifter.

När AIF-fondens eller AIF-förvaltarens behöriga myndigheter inte är förvaringsinstitutets myndigheter ska

- a) förvaringsinstitutets behöriga myndigheter utan dröjsmål tillhandahålla AIF-fondens och AIF-förvaltarens behöriga myndigheter all information som är relevant för utövandet av dessa myndigheters tillsynsbefogenheter, och
- b) AIF-fondens eller AIF-förvaltarens behöriga myndigheter ska utan dröjsmål tillhandahålla förvaringsinstitutets behöriga myndigheter all information som är relevant för dessa myndigheters utövande av sina tillsynsbefogenheter.”

e) I punkt 17 ska led c ii ersättas med följande:

”ii) de villkor enligt vilka förvaringsinstitutet kan utöva sina depåförvaringsuppgifter för finansiella instrument som registrerats hos en värdepapperscentral, och”

11. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) AIF-fondens namn, en beskrivning av AIF-fondens investeringsstrategi och mål, information om var eventuella master-AIF-fonder är etablerade och var de underliggande fonderna är etablerade om AIF-fonden är en fond-i-fond, en beskrivning av de typer av tillgångar som den får investera i, de tekniker den får använda samt en beskrivning av alla risker som är förenade med investeringen, av eventuella tillämpliga restriktioner för investeringarna, de förutsättningar under vilka AIF-fonden får använda finansiell hävstång, tillåtna typer av och källor till finansiell hävstång och därmed förenade risker, eventuella restriktioner som gäller för användning av finansiell hävstång och eventuella arrangemang avseende rätt att förfoga över säkerheter eller tillgångar samt den högsta nivå av finansiell hävstång som AIF-förvaltare har rätt att använda för en AIF-fonds räkning.”

ii) Led h ska ersättas med följande:

”h) En beskrivning av AIF-fondens hantering av likviditetsrisker, däribland rätten till inlösen, under såväl normala som exceptionella omständigheter, av de gällande arrangemangen för investerarens inlösen och av möjligheten till och villkoren för att använda verktyg för likviditetshantering som har valts enligt artikel 16.2b ”.

- iii) Följande led ska införas:
 - ”ia) En förteckning över avgifter och kostnader som AIF-förvaltaren står för i samband med AIF-fondens verksamhet och som direkt eller indirekt kommer att belasta AIF-fonden.”

- b) I punkt 4 ska följande led läggas till:
 - ”d) Sammansättningen av portföljen med utgivna lån.

 - e) På årsbasis alla avgifter och kostnader som direkt eller indirekt bärs av investerare.

 - f) På årsbasis varje moderföretag, dotterföretag eller specialföretag som har använts i samband med AIF-fondens investeringar av AIF-förvaltaren eller för AIF-förvaltarens räkning.”

- c) Följande punkt ska läggas till:
 - ”7. För att säkerställa den enhetliga tillämpningen av reglerna när det gäller AIF-fondens namn ska Esma senast den ... [24 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] utarbeta riktlinjer för att specificera under vilka omständigheter AIF-fondens namn är oskäligt, otydligt eller vilseledande. Dessa riktlinjer ska ta hänsyn till relevant sektorsspecifik lagstiftning. Sektorsspecifik lagstiftning som fastställer standarder för fondernas namn eller marknadsföring av fonder har företräde framför dessa riktlinjer.”

12. Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En AIF-förvaltare ska regelbundet rapportera till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat på vilka marknader och i vilka instrument den bedriver handel för de AIF-fonder den förvaltar.

AIF-förvaltaren ska, för var och en av de AIF-fonder de förvaltar, tillhandahålla information om de huvudsakliga instrument som den handlar med, de marknader där den är medlem eller bedriver aktiv handel och om exponeringarna och innehaven i varje AIF-fond. Denna information ska omfatta de identifieringskoder som är nödvändiga för att koppla de data som tillhandahålls om tillgångar, AIF-fonder och AIF-förvaltare med annan tillsynsinformation eller allmänt tillgängliga datakällor.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Leden c och d ska ersättas med följande:

”c) AIF-fondens aktuella riskprofil, inbegripet marknadsrisk, likviditetsrisk, motpartsrisk och andra risker, inbegripet operativa risker, och det totala finansiella hävstångsbelopp som AIF-fonden använder.

- d) Information om delegeringsarrangemang för portföljförvaltnings- eller riskhanteringsfunktioner, särskilt
- i) information om dem till vilka funktioner har delegerats, med angivande av deras namn och hemvist eller stadgeenliga säte eller filial, om de har några nära förbindelser med AIF-förvaltaren, huruvida de är auktoriserade eller reglerade enheter för kapitalförvaltning, deras tillsynsmyndighet, i förekommande fall, och inbegripet de identifieringskoder för dem till vilka funktioner har delegerats som är nödvändiga för att koppla den information som lämnats med annan tillsynsinformation eller allmänt tillgängliga datakällor,
 - ii) antal heltidsekvivalenter i personalresurser som AIF-förvaltaren sysselsätter för att utföra dagliga portföljförvaltnings- eller riskhanteringsuppgifter inom AIF-förvaltaren,
 - iii) en förteckning avseende och beskrivning av de verksamheter som rör portföljförvaltnings- och riskhanteringsfunktioner som har delegerats,
 - iv) om portföljförvaltningsfunktionen delegeras: belopp och procentandel av AIF-fondens tillgångar som omfattas av delegeringsarrangemang för portföljförvaltningsfunktionen,
 - v) antal heltidsekvivalenter i personalresurser som AIF-förvaltaren sysselsätter för att övervaka delegeringsarrangemangen,

- vi) antal och datum för de regelbundna granskningar av vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg som AIF-förvaltaren utför för att övervaka den delegerade verksamheten, en förteckning över identifierade problem och, i förekommande fall, över de åtgärder som vidtagits för att lösa dessa problem samt det datum då dessa åtgärder ska ha genomförts,
 - vii) om det finns arrangemang för vidaredelegering, den information som krävs i leden i, iii och iv om dem till vilka funktioner har vidaredelegerats och verksamhet med anknytning till portföljförvaltning och riskhanteringsfunktioner som vidaredelegeras,
 - viii) datum då delegeringen och vidaredelegeringen inleds och löper ut.”
- ii) Följande led ska läggas till:
- ”f) Förteckningen över de medlemsstater där andelarna eller aktierna i AIF-fonden faktiskt marknadsförs av AIF-förvaltaren eller av en distributör som agerar för AIF-förvaltarens räkning.”
- c) I punkt 5 ska andra stycket ersättas med följande:
- ”Esma får, efter samråd med ESRB, under exceptionella omständigheter, och när detta krävs för att säkerställa det finansiella systemets stabilitet och integritet eller för att främja långsiktig hållbar tillväxt, begära att de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat inför ytterligare rapporteringskrav.”

d) Följande punkter ska införas:

”5a. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande

- a) de närmare uppgifterna i den information som ska rapporteras i enlighet med punkt 1 och punkt 2 a, b, c, e och f,
- b) lämplig standardiseringsnivå för den information som ska rapporteras i enlighet med punkt 2 d,
- c) frekvens och tidpunkt för rapporteringen.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket b ska Esma inte införa ytterligare rapporteringsskyldigheter utöver dem som anges i punkt 2 d.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket a och b ska Esma beakta andra rapporteringskrav som AIF-förvaltarna omfattas av, internationell utveckling och internationella standarder samt slutsatserna i den rapport som utfärdats i enlighet med artikel 69-a.2.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den ... [36 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

- 5b. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om
- a) format och datastandarder för de rapporter som avses i punkterna 1 och 2,
 - b) de identifieringskoder som är nödvändiga för att koppla samman uppgifterna om tillgångar, AIF-förvaltare och AIF-fonder i de rapporter som avses i punkterna 1 och 2 med annan tillsynsinformation eller allmänt tillgängliga datakällor,
 - c) metoderna och arrangemangen för inlämning av de rapporter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel, inbegripet metoder och arrangemang för att standardisera data och effektivisera utbyte och användning av data som redan rapporterats enligt unionens rapporteringsramar av en relevant behörig myndighet, både på unionsnivå eller på nationell nivå, med beaktande av slutsatserna i den rapport som utfärdats i enlighet med artikel 69-a.2,
 - d) mallen, inklusive de ytterligare minimirapporteringskrav, som AIF-förvaltare ska använda under exceptionella omständigheter enligt punkt 5 andra stycket.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den ... [36 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

e) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 och med förbehåll för villkoren i artiklarna 57 och 58 för att komplettera detta direktiv genom att ange när finansiell hävstång ska anses ha använts i betydande omfattning vid tillämpningen av punkt 4 i den här artikeln.”

13. I artikel 25 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarnas hemmedlemsstat ska säkerställa att all information som samlas in enligt artikel 24 om alla AIF-förvaltare som står under deras tillsyn samt den information som samlas in enligt artikel 7 görs tillgänglig för andra relevanta behöriga myndigheter, Esma, EBA, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010* (*de europeiska tillsynsmyndigheterna* eller *ESA-myndigheterna*) och ESRB, närhelst det är nödvändigt för att de ska kunna utföra sina uppgifter, genom förfarandena i artikel 50.

De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska säkerställa att all information som samlas in enligt artikel 24 om alla AIF-förvaltare som står under deras tillsyn görs tillgänglig, endast för statistiska ändamål, för ECBS genom förfarandena i artikel 50.

De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska utan dröjsmål lämna information genom förfarandena i artikel 50, och bilateralt till de behöriga myndigheterna i andra direkt berörda medlemsstater, om en AIF-förvaltare under deras ansvar eller en AIF-fond som förvaltas av den AIF-förvaltaren skulle kunna utgöra en betydande källa till motpartsrisk för ett kreditinstitut eller andra systemviktiga institut i andra medlemsstater eller stabiliteten i det finansiella systemet i en annan medlemsstat.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).”

14. I artikel 35.2 ska leden b och c ersättas med följande:

- ”b) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

- c) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har undertecknat ett avtal med den auktoriserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, som till fullo uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och det tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”

15. Artikel 36.1 ska ändras på följande sätt:

- a) Led c ska ersättas med följande:

”c) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

d) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har undertecknat ett avtal med den auktoriserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, som till fullo uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och det tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”

16. I artikel 37 ska punkt 7 ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska leden e och f ersättas med följande:

”e) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-förvaltaren är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

f) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-förvaltaren är etablerad har undertecknat ett avtal med referensmedlemsstaten som till fullo uppfyller kraven i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och det tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”Om ett tredjeland där en icke EU-baserad AIF-förvaltare är etablerad identifieras som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849, enligt vad som avses i första stycket e, eller läggs till i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, enligt vad som avses i första stycket f, efter tidpunkten för auktorisationen av den icke EU-baserade AIF-förvaltaren, ska den icke EU-baserade AIF-förvaltaren inom en rimlig tidsperiod vidta de åtgärder som är nödvändiga för att korrigera situationen, med respekt för de AIF-fonder den förvaltar, och med vederbörlig hänsyn till investerarnas intressen. Den tidsperioden ska inte vara längre än två år.”

17. I artikel 40.2 första stycket ska leden b och c ersättas med följande:

- ”b) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.
- c) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har undertecknat ett avtal med referensmedlemsstaten och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, som helt uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och det tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”

18. I artikel 42.1 första stycket ska led c ersättas med följande:

- ”c) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-förvaltaren eller den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

- d) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-förvaltaren eller den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har undertecknat ett avtal med den medlemsstat där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, som helt uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och det tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”

19. I artikel 43 ska följande punkt läggas till:

- ”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att en auktoriserad EU-baserad AIF-förvaltare kan marknadsföra andelar eller aktier i en EU-baserad AIF-fond som till övervägande del investerar i aktier i ett visst företag, till anställda i det företaget eller i dess anknutna enheter inom ramen för program för anställdas sparande eller program för anställdas andelsägande, på nationell eller gränsöverskridande basis.

Om en sådan AIF-fond marknadsförs till anställda över gränserna får den medlemsstat där marknadsföringen äger rum inte införa några krav utöver dem som är tillämpliga i AIF-fondens hemmedlemsstat.”

20. I artikel 46.2 ska led j ersättas med följande:

”j) i andelsägarnas intresse, under exceptionella omständigheter och efter samråd med AIF-förvaltaren, begära att AIF-förvaltare aktiverar eller avaktiverar det verktyg för likviditetshantering som avses i bilaga V punkt 1, om det finns risker för investerarskydd eller finansiell stabilitet som, på ett rimligt och balanserat sätt, gör en sådan aktivering eller avaktivering nödvändig.”

21. Artikel 47 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”Tystnadsplikt ska gälla alla personer som arbetar eller har arbetat för Esma, för de behöriga myndigheterna eller för personer till vilka Esma har delegerat uppgifter, inbegripet av Esma anlidade revisorer och sakkunniga. Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till annan person eller myndighet, utom när så krävs i samband med rättsliga förfaranden eller för fall som omfattas av skatterätt.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. All information som utbyts enligt detta direktiv mellan de behöriga myndigheterna, ESA-myndigheterna och ESRB ska anses omfattas av tystnadsplikt, utom om

- a) Esma eller den berörda behöriga myndigheten eller annan berörd myndighet eller annat berört organ när informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut,
- b) ett sådant utlämnande är nödvändigt i samband med rättsliga förfaranden, eller
- c) den information som lämnas används i en sammanfattning eller i en sammanställd form där enskilda finansmarknadsaktörer inte kan identifieras.

Punkt 2 och första stycket i denna punkt ska inte hindra utbyte av information mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter som är belägna i samma medlemsstat. När informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den inte lämnas vidare i enlighet med första meningen i detta stycke utan uttryckligt medgivande från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den.”.

c) I punkt 4 ska följande led läggas till:

”d) I investerarnas intresse, under exceptionella omständigheter och efter samråd med AIF-förvaltaren, kräva att icke EU-baserade AIF-förvaltare som i unionen marknadsför AIF-fonder som de förvaltar eller EU-baserade AIF-förvaltare som förvaltar icke EU-baserade AIF-fonder ska aktivera eller avaktivera det verktyg för likviditetshantering som avses i bilaga V punkt 1, om det finns risker för investerarskydd eller finansiell stabilitet som, på ett rimligt och balanserat sätt, gör en sådan aktivering eller avaktivering nödvändig.”

22. Artikel 50 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat har rimliga skäl att misstänka att AIF-förvaltare som inte står under dessa behöriga myndigheters tillsyn utför eller har utfört handlingar som strider mot detta direktiv ska de på ett så detaljerat sätt som möjligt underrätta Esma och de behöriga myndigheterna i den berörda AIF-förvaltarens hem- och värdmedlemsstater om detta. De behöriga myndigheter som mottagit underrättelsen ska vidta lämpliga åtgärder och underrätta Esma och de behöriga myndigheter som lämnat underrättelsen om resultatet av åtgärderna och, i den utsträckning det är möjligt, om viktiga händelser under ärendets gång. Denna punkt ska inte påverka befogenheterna för den behöriga myndighet som har lämnat underrättelsen.

- 5a. När de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat utövar befogenheter enligt artikel 46.2 j ska de underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat, Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.
- 5b. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat får begära att de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat utövar de befogenheter som anges i artikel 46.2 j, med angivande av skälen till begäran och underrättelsen till Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.
- 5c. Om de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat inte samtycker till den begäran som avses i punkt 5b ska de underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat, Esma och, om ESRB underrättades om denna begäran enligt punkt 5b, ESRB om detta och ange skälen till detta.
- 5d. På grundval av den information som mottagits enligt punkterna 5b och 5c ska Esma utan onödigt dröjsmål avge ett yttrande till de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat om utövandet av de befogenheter som anges i artikel 46.2 j. Esma ska vidarebefordra detta yttrande till de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat.

5e. Om de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat inte agerar i enlighet med Esmas yttrande som avses i punkt 5d, eller inte har för avsikt att följa det yttrandet, ska de underrätta Esma och de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat och ange skälen till att de inte följer eller avser att följa dess yttrande. Esma får offentliggöra att de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat inte följer eller avser att följa dess yttrande, tillsammans med de skäl som dessa behöriga myndigheter anger för underlåtenheten eller avsikten att inte följa det, om det föreligger ett allvarligt hot mot investerarskyddet, mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller för stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, och såvida inte ett sådant offentliggörande står i strid med AIF-fondens andelsägares eller aktieägares eller allmänhetens legitima intressen. Esma ska analysera om fördelarna med ett offentliggörande skulle uppväga förstärkningen av de hot mot investerarskyddet, mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system som följer med offentliggörandet och ska i förväg underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat om ett sådant offentliggörande.

- 5f. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat får i de fall då de har rimliga skäl till detta begära att de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat utan dröjsmål utövar de befogenheter som anges i artikel 46.2, utom led j i den punkten, med angivande av skälen till deras begäran på ett så detaljerat sätt som möjligt och underrätta Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.

De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat, Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB om de befogenheter som utövats och om deras slutsatser.

- 5g. När en medlemsstat har tillämpat det undantag i artikel 21.5a som gör det möjligt att tillåta att ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan medlemsstat utses till förvaringsinstitut, och om de behöriga myndigheterna i en AIF-fonds hemmedlemsstat eller, om AIF-fonden inte är reglerad, de behöriga myndigheterna i den AIF-förvaltares hemmedlemsstat som förvaltar AIF-fonden, har rimliga skäl att misstänka att handlingar som strider mot detta direktiv utförs eller har utförts av ett förvaringsinstitut som inte omfattas av dessa behöriga myndigheters tillsyn, ska dessa behöriga myndigheter utan dröjsmål underrätta Esma och det berörda förvaringsinstitutets behöriga myndigheter om detta på ett så specifikt sätt som möjligt. De behöriga myndigheter som mottagit underrättelsen ska vidta lämpliga åtgärder och ska underrätta Esma och de behöriga myndigheter som lämnat underrättelsen om resultatet av åtgärderna. Denna punkt ska inte påverka befogenheterna för de behöriga myndigheter som har lämnat underrättelsen.
- 5h. Esma får begära att de behöriga myndigheterna, utan onödigt dröjsmål, lämnar förklaringar till Esma i särskilda fall som utgör ett allvarligt hot mot investerarskyddet, mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.”

b) I punkt 6 ska första stycket ersättas med följande:

”För att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktivs bestämmelser om informationsutbyte får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa förfarandena för utbyte av information mellan relevanta behöriga myndigheter, ESA-myndigheterna, ESRB och ECBS-medlemmar, med förbehåll för tillämpliga bestämmelser i detta direktiv.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”7. Senast den ... [24 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska Esma utarbeta riktlinjer som vägleder de behöriga myndigheterna i deras utövande av de befogenheter som anges i artikel 46.2 j och uppgifter om de situationer som kan leda till att de begäranden som avses i punkterna 5b och 5f läggs fram. Vid utarbetandet av dessa riktlinjer ska Esma beakta de potentiella konsekvenserna av sådana tillsynsinsatser med tanke på investerarskyddet och den finansiella stabiliteten i en annan medlemsstat eller i unionen. I dessa riktlinjer ska det klargöras att AIF-förvaltaren fortfarande har huvudansvaret för hanteringen av likviditetsrisker.”

23. Artikel 60 ska ersättas med följande:

”Artikel 60

Skyldighet att lämna uppgifter om undantag

Om en medlemsstat utnyttjar undantag eller valmöjligheter som föreskrivs i artikel 6, 9, 15.4g, 21, 22, 28 eller 43 ska den underrätta kommissionen om detta samt om alla senare ändringar. Kommissionen ska offentliggöra informationen på en webbplats eller på annat sätt som ger lätt åtkomst.”

24. Artikel 61 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska utgå.

b) Följande punkt ska läggas till:

”6. AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som ger ut lån och som bildades före den ... [dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska anses uppfylla kraven i artiklarna 15.4a–15.4d och 16.2a till och med den ... [fem år från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Fram till den ... [fem år från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande], om det nominella värdet av de lån som ges ut av en AIF-fond till en enskild låntagare, eller en AIF-fonds finansiella hävstång, överstiger de gränser som avses i artikel 15.4a respektive 15.4b, får AIF-förvaltare som förvaltar dessa AIF-fonder inte öka det värdet eller den finansiella hävstången. Om det nominella värdet av de lån som givits ut av en AIF-fond till en enskild låntagare, eller en AIF-fonds finansiella hävstång, ligger under de gränser som avses i artikel 15.4a respektive 15.4b, får AIF-förvaltare som förvaltar dessa AIF-fonder inte öka detta värde eller denna finansiella hävstång över dessa gränser.

AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som ger ut lån som bildades före den ... [dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] och som inte anskaffar ytterligare kapital efter den ... [dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska anses uppfylla kraven i artiklarna 15.4a–15.4d och 16.2a med avseende på dessa AIF-fonder.

Trots vad som sägs i första, andra och tredje styckena i denna punkt får en AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som ger ut lån och som bildades före den ... [dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] välja att omfattas av artiklarna 15.4a–15.4d och 16.2a, förutsatt att de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat underrättas om detta.

Om AIF-fonder ger ut lån före den ... [dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] får AIF-förvaltare fortsätta att förvalta sådana AIF-fonder utan att följa artikel 15.3 d, 15.4e, 15.4f, 15.4g, 15.4h och 15.4i med avseende på dessa lån.”

25. Följande artikel ska införas:

”Artikel 69-a

Annan översyn

1. Senast den ... [60 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] och efter rapporten från Esma i enlighet med artikel 7.8 ska kommissionen inleda en översyn av hur bestämmelserna i detta direktiv fungerar och av erfarenheterna från tillämpningen av dem. Översynen ska omfatta en bedömning av följande aspekter:
 - a) Inverkan på den finansiella stabiliteten av AIF-förvaltarnas tillgång till och aktivering av verktyg för likviditetshantering.
 - b) Effektiviteten hos kraven på auktorisation för AIF-förvaltare i artiklarna 7 och 8 avseende den ordning för delegering som fastställs i artikel 20 i detta direktiv, i synnerhet när det gäller att förhindra skapandet av brevlådeföretag i unionen.

- c) Lämpligheten i de krav som är tillämpliga på AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som ger ut lån enligt artiklarna 15, 16.2a och 16.2f.
- d) Tillämpningen av det undantag enligt artikel 21.5a som gör det möjligt att utse ett förvaringsinstitut som är etablerat i en annan medlemsstat och de potentiella fördelarna och riskerna, inbegripet inverkan på investerarskyddet, den finansiella stabiliteten, tillsynens effektivitet och tillgången till valmöjligheter på marknaden, av att ändra tillämpningsområdet för det undantaget, i linje med målen för kapitalmarknadsunionen.
- e) Lämpligheten i de krav som är tillämpliga på AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond på initiativ av en tredje part i enlighet med artikel 14.2a och behovet av ytterligare skyddsåtgärder för att förhindra att dessa krav kringgås, särskilt huruvida bestämmelserna i detta direktiv om intressekonflikter är effektiva och lämpliga för att identifiera, hantera, övervaka och, i tillämpliga fall, informera om intressekonflikter som uppstår till följd av förhållandet mellan AIF-förvaltaren och den initiativtagande tredje parten.
- f) Lämpligheten och inverkan på investerarskyddet av att minst en icke verkställande eller oberoende ledamot utses i AIF-förvaltarens ledningsorgan, om AIF-förvaltaren förvaltar AIF-fonder som marknadsförs till icke-professionella investerare.

2. Senast den ... [24 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska Esma till kommissionen överlämna en rapport om utvecklingen av den integrerade insamlingen av tillsynsuppgifter, som ska inriktas på lösningar för att
 - a) minska dubbleringar och bristande överensstämmelse mellan rapporteringsramarna inom kapitalförvaltningssektorn och andra delar av finanssektorn, och
 - b) förbättra standardisering av data och effektivisera utbyte och användning av data som redan rapporterats enligt unionens rapporteringsramar av en relevant behörig myndighet, på unionsnivå eller på nationell nivå.
 3. Esma ska utarbeta den rapport som avses i punkt 2 i nära samarbete med Europeiska centralbanken, övriga ESA-myndigheter och de behöriga myndigheterna.
 4. Efter den översyn som avses i punkt 1, och efter samråd med Esma, ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en redogörelse för slutsatserna av denna översyn.”
26. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga I till det här direktivet.
27. Texten som anges i bilaga II i detta direktiv ska läggas till som bilaga V.

Artikel 2
Ändringar av direktiv 2009/65/EG

Direktiv 2009/65/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 ska följande led läggas till:

”u) *värdepapperscentral*: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).”

2. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket b ska följande led läggas till:

”iii) Mottagande och vidarebefordran av order avseende finansiella instrument.

iv) Varje annan funktion eller verksamhet som redan tillhandahålls av förvaltningsbolaget med avseende på ett fondföretag som det förvaltar i enlighet med denna artikel, eller i fråga om tjänster som den tillhandahåller i enlighet med denna punkt, förutsatt att eventuella intressekonflikter som uppstår genom tillhandahållandet av den funktionen eller verksamheten till andra parter hanteras på lämpligt sätt.”

ii) I första stycket ska följande led läggas till:

”c) Administration av referensvärden i enlighet med förordning (EU) 2016/1011.”

iii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Förvaltningsbolag ska inte auktoriseras enligt detta direktiv för att tillhandahålla endast de tjänster som avses i denna punkt. Förvaltningsbolag ska inte tillåtas att tillhandahålla de tjänster som avses i första stycket c och som används i det fondföretag som de förvaltar.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Artikel 15, artikel 16 med undantag för punkt 5 första stycket, och artiklarna 23, 24 och 25 i direktiv 2014/65/EU ska tillämpas när de tjänster som avses i punkt 3 a och b i den här artikeln tillhandahålls av förvaltningsbolag.”

3. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ändras på följande sätt:

i) Leden b och c ska ersättas med följande:

”b) De personer som i praktiken leder verksamheten i förvaltningsbolaget ska ha erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om den typ av fondföretag som förvaltningsbolaget förvaltar; namnen på dessa personer samt namnen på var och en som efterträder dem ska utan dröjsmål meddelas de behöriga myndigheterna och förvaltningsbolagets verksamhetsinriktning ska beslutas av minst två fysiska personer som uppfyller sådana villkor och som antingen är heltidsanställda av det förvaltningsbolaget eller är verkställande ledamöter eller ledamöter av förvaltningsbolagets ledningsorgan som har åtagit sig att på heltid leda verksamheten i det förvaltningsbolaget och som har sin hemvist i unionen.

- c) Ansökan om auktorisation ska åtföljas av en verksamhetsplan, som minst ska omfatta förvaltningsbolagets organisationsstruktur, med angivande av de mänskliga och tekniska resurser som kommer att användas för att leda förvaltningsbolagets verksamhet, och information om de personer som i praktiken leder verksamheten i förvaltningsbolaget, inbegripet
- i) en beskrivning av dessa personers roll, titel och senioritet,
 - ii) en beskrivning av dessa personers rapporteringslinjer och ansvarsområden inom och utanför förvaltningsbolaget,
 - iii) en översikt över den tid som var och en av dessa personer ägnar åt varje ansvarsområde,
 - iv) uppgifter om hur förvaltningsbolaget avser att fullgöra sina skyldigheter enligt detta direktiv och sina skyldigheter enligt artiklarna 3.1, 6.1 a och 13.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088* samt en detaljerad beskrivning av de lämpliga mänskliga och tekniska resurser som förvaltningsbolaget ska använda för det ändamålet.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).”

ii) Följande led ska läggas till:

”e) Information ska ges av förvaltningsbolaget om arrangemang för att till tredje part delegera och vidaredelegera funktioner i enlighet med artikel 13 som åtminstone omfattar följande:

- i) förvaltningsbolagets officiella namn och relevanta identifieringskod,
- ii) för var och en av dem till vilka funktioner har delegerats:
 - dess officiella namn och relevanta identifieringskod,
 - den jurisdiktion där den är etablerad, och
 - i förekommande fall, dess tillsynsmyndighet.
- iii) en detaljerad beskrivning av förvaltningsbolagets mänskliga och tekniska resurser för att
 - utföra dagliga portföljförvaltnings- eller riskhanteringsuppgifter inom förvaltningsbolaget och
 - övervaka den delegerade verksamheten.

- iv) för vart och ett av de fondföretag som det förvaltar eller avser att förvalta:
 - en kort beskrivning av den delegerade portföljförvaltningsfunktionen, inbegripet huruvida sådan delegering utgör en partiell eller fullständig delegering, och
 - en kort beskrivning av den delegerade riskhanteringsfunktionen, inbegripet huruvida sådan delegering innebär en partiell eller fullständig delegering,
- v) en beskrivning av de regelbundna åtgärder för vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg som förvaltningsbolaget ska vidta för att övervaka den delegerade verksamheten.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”7. Medlemsstaterna ska kräva att förvaltningsbolag, innan de genomför någon ändring, underrättar de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater om alla väsentliga förändringar av villkoren för beviljandet av den ursprungliga auktorisationen, särskilt väsentliga ändringar av den information som de lämnat i enlighet med denna artikel.”

4. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) De inledande orden ska ersättas med följande:

”Förvaltningsbolag som avser att till tredje part delegera uppgiften att för deras räkning utföra en eller flera av de funktioner som avses i bilaga II eller av de tjänster som avses i artikel 6.3 ska underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat innan delegeringsarrangemangen träder i kraft. Följande villkor ska vara uppfyllda:”

ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) Uppdraget får inte hindra en effektiv tillsyn över förvaltningsbolaget och i synnerhet inte hindra förvaltningsbolaget från att handla eller fondföretaget från att förvaltas i sina investerares och kunders bästa intresse.”

iii) Leden g, h och i ska ersättas med följande:

”g) Uppdraget får inte hindra de personer som leder verksamheten i förvaltningsbolaget att när som helst ge det företag till vilket funktioner eller tillhandahållande av tjänster delegerats ytterligare anvisningar eller att återkalla uppdraget med omedelbar verkan om att göra detta ligger i investerarnas och kundernas intresse.

- h) Det företag till vilket funktioner eller tillhandahållande av tjänster ska delegeras ska ha tillräcklig sakkunskap och kompetens med hänsyn till de delegerade funktionernas art eller till utförandet av tjänsterna i fråga.
 - i) De tjänster och funktioner som förvaltningsbolaget får delegera i enlighet med denna artikel ska anges i fondföretagets prospekt.
 - j) Förvaltningsbolaget måste på objektiva grunder kunna motivera hela sin delegeringsstruktur.”
- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- ”2. Förvaltningsbolagets eller förvaringsinstitutets ansvar får inte påverkas av att förvaltningsbolaget delegerat funktioner eller tjänster till en tredje part. Förvaltningsbolaget får inte delegera funktioner eller tjänster i en sådan omfattning att det i praktiken inte längre kan anses vara fondföretagets förvaltare eller tillhandahållaren av de tjänster som avses i artikel 6.3 eller i en sådan omfattning att det blir brevlådeföretag.

3. Om den marknadsföringsfunktion som avses i bilaga II tredje strecksatsen fullgörs av en eller flera distributörer som agerar för deras räkning och som marknadsför fondföretaget enligt direktiv 2014/65/EU eller genom försäkringsbaserade investeringsprodukter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97*, ska denna funktion, genom undantag från punkterna 1 och 2 i denna artikel, inte betraktas som en delegering som omfattas av kraven i punkterna 1 och 2 i denna artikel, oberoende av eventuella distributionsavtal mellan förvaltningsbolaget och distributören.
4. Förvaltningsbolaget ska säkerställa att utförandet av de funktioner som avses i bilaga II och tillhandahållandet av de tjänster som avses i artikel 6.3 överensstämmer med detta direktiv. Denna skyldighet ska tillämpas oberoende av den regulatoriska statusen hos eller lokaliseringen för den till vilken funktioner har delegerats eller vidaredelegerats.
5. Kommissionen ska, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112a, anta bestämmelser för att ange följande:
 - a) Villkoren för att uppfylla kraven i punkt 1.

- b) De villkor enligt vilka förvaltningsbolaget anses ha delegerat sina funktioner i så stor utsträckning att det blir ett brevlådeföretag och inte längre kan anses vara fondföretagets förvaltare eller tillhandahållaren av de tjänster som avses i artikel 6.3, enligt punkt 2.
6. Senast den ... [60 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska Esma förse Europaparlamentet, rådet och kommissionen med en rapport som innehåller en analys av marknadspraxis när det gäller delegering och efterlevnad av artikel 7 och av punkterna 1–5 i denna artikel, på grundval av bland annat de uppgifter som rapporterats till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 20a.2 d och utövandet av Esmas tillsynskonvergensbefogenheter. Den rapporten ska också innehålla en analys av efterlevnaden av innehållskraven i detta direktiv.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19).”

5. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska läggas till:

”2a. Om ett förvaltningsbolag förvaltar eller avser att förvalta ett fondföretag på initiativ av en tredje part, inbegripet fall där det fondföretaget använder en initiativtagande tredje parts namn eller där ett förvaltningsbolag delegerar uppgifter till en initiativtagande tredje part enligt artikel 13, ska förvaltningsbolaget, med beaktande av intressekonflikter, lämna detaljerade förklaringar och belägg på att den uppfyller punkt 1 d i den här artikeln till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Förvaltningsbolaget ska särskilt ange vilka rimliga åtgärder det har vidtagit för att förhindra intressekonflikter som uppstår till följd av förhållandet med den tredje parten eller, om dessa intressekonflikter inte kan förhindras, hur det identifierar, hanterar, övervakar och, i tillämpliga fall, redovisar dessa intressekonflikter för att förhindra att de inverkar negativt på fondföretagets och dess investerares intressen.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. Vid tillämpning av punkt 1 a ska Esma senast den ... [18 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och kommissionen med en bedömning av de kostnader som fondföretag och förvaltningsbolag tar ut av investerare och en förklaring till skälen till kostnadsnivåerna och eventuella skillnader mellan dem, inbegripet skillnader till följd av de berörda fondföretagens karaktär. Som en del av denna bedömning ska Esma, inom ramen för artikel 29 i förordning (EU) nr 1095/2010, analysera lämpligheten och ändamålsenligheten hos de kriterier som fastställs i Esmas konvergensverktyg för kostnadstillsyn.

Inom ramen för den rapporten, och i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010, ska de behöriga myndigheterna på engångsbasis förse Esma med uppgifter om kostnader inklusive alla avgifter och kostnader som direkt eller indirekt bärs av investerare, eller av förvaltningsbolaget i samband med fondföretagets verksamhet, och som direkt eller indirekt kommer att belasta fondföretaget. De behöriga myndigheterna ska göra dessa uppgifter tillgängliga för Esma inom ramen för sina befogenheter, vilket inbegriper befogenheten att kräva att förvaltningsbolag tillhandahåller information som fastställs i artikel 98.2 i detta direktiv.”

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 18a

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtminstone de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga IIA är tillgängliga för fondföretag.
2. Ett fondföretag ska välja ut minst två lämpliga verktyg för likviditetshantering av dem som avses i bilaga IIA punkterna 2–8, efter att ha bedömt dessa verktygs lämplighet i förhållande till dess investeringsstrategi, dess likviditetsprofil och dess inlösenpolicy. Fondföretaget ska inkludera dessa verktyg i sina fondbestämmelser eller sin bolagsordning för eventuell användning i fondföretagets investerares intresse. Detta val ska inte kunna omfatta endast de verktyg som avses i bilaga IIA punkterna 5 och 6.

Genom undantag från första stycket får ett fondföretag besluta att välja endast ett verktyg för likviditetshantering av dem som avses i bilaga IIA punkterna 2–8 om det fondföretaget är auktoriserat som penningmarknadsfond i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131*.

Fondföretaget ska införa detaljerade policyer och förfaranden för aktivering och avaktivering av alla valda verktyg för likviditetshantering och de operativa och administrativa arrangemangen för användningen av ett sådant verktyg. Det val som avses i första och andra styckena och de detaljerade policyer och förfarandena för aktivering och avaktivering ska meddelas de behöriga myndigheterna i fondföretags hemmedlemsstat.

Inlösen in natura enligt bilaga IIA punkt 8 får endast aktiveras för att täcka inlösen som begärts av professionella investerare och om inlösen in natura motsvarar en proportionell andel av fondföretagets tillgångar.

Genom undantag från fjärde stycket i denna punkt behöver inlösen in natura inte motsvara en proportionell andel av fondföretagets tillgångar om fondföretagets endast marknadsförs till professionella investerare, eller om syftet med fondföretagets investeringsstrategi är att efterbilda sammansättningen av ett visst aktieindex eller index för skuldförbindelser och detta fondföretag är en börshandlad fond enligt definitionen i artikel 4.1.46 i direktiv 2014/65/EU.

3. Esmas ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare fastställa egenskaperna hos de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga IIA.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska Esmas ta hänsyn till fondföretagens olika investeringsstrategier och underliggande tillgångar. Dessa standarder ska inte begränsa fondföretagens möjlighet att använda lämpliga verktyg för likviditetshantering för alla tillgångsklasser, jurisdiktioner och marknadsförhållanden.

4. Senast den ... [12 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska Esma utarbeta riktlinjer för fondföretagens val och kalibrering av sina verktyg för likviditetshantering för hantering av likviditetsrisker och för att minska riskerna för den finansiella stabiliteten. I dessa riktlinjer ska det klargöras att fondföretaget fortfarande har huvudansvaret för hanteringen av likviditetsrisker. De ska innehålla uppgifter om under vilka omständigheter de sidofickor som avses i bilaga IIA punkt 9 kan aktiveras. Riktlinjerna ska medge tillräcklig tid för anpassning innan de börjar tillämpas, särskilt för befintliga fondföretag.
5. Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 3 i denna artikel till kommissionen senast den ... [12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 3 i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder (EUT L 169, 30.6.2017, s. 8).”

7. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 20a

1. Ett förvaltningsbolag ska regelbundet rapportera till de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat om de marknader och instrument där det handlar för förvaltade fondföretags räkning.

Förvaltningsbolaget ska, för var och en av de fondföretag det förvaltar, tillhandahålla information om de huvudsakliga instrument som det handlar med, de marknader där det är medlem eller bedriver aktiv handel och om exponeringarna och innehaven i varje fondföretag. Den informationen ska omfatta de identifieringskoder som är nödvändiga för att koppla samman de data som tillhandahålls om tillgångar, fondföretag och förvaltningsbolag med annan tillsynsinformation eller allmänt tillgängliga datakällor.

2. Ett förvaltningsbolag ska för vart och ett av de fondföretag som det förvaltar förse de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat med följande:
 - a) Arrangemangen för hantering av fondföretagets likviditet, inbegripet det nuvarande valet av verktyg för likviditetshantering, och eventuell aktivering eller avaktivering av dessa.
 - b) Fondföretagets aktuella riskprofil, inbegripet marknadsrisk, likviditetsrisk, motpartsrisk och andra risker, inklusive operativa risker, och det totala hävstångsbelopp som fondföretaget använder.

- c) Resultaten av de stresstest som utförs i enlighet med artikel 51.1.
- d) Information om delegeringsarrangemang för portföljförvaltnings- eller riskhanteringsfunktioner, särskilt
 - i) information om dem till vilka funktioner har delegerats, med angivande av deras namn och hemvist eller stadgeenliga säte eller filial, om de har några nära förbindelser med förvaltningsbolaget, huruvida de är auktoriserade eller reglerade enheter för kapitalförvaltning, deras tillsynsmyndighet, i förekommande fall, och inbegripet de identifieringskoder för dem till vilka funktioner har delegerats som är nödvändiga för att koppla den information som lämnats till andra tillsynskällor eller allmänt tillgängliga datakällor,
 - ii) antal heltidsekvivalenter i personalresurser som förvaltningsbolaget sysselsätter för att utföra dagliga portföljförvaltnings- eller riskhanteringsuppgifter inom det förvaltningsbolaget,
 - iii) en förteckning och beskrivning av de verksamheter som rör portföljförvaltnings- och riskhanteringsfunktioner som har delegerats,
 - iv) om portföljförvaltningsfunktionen delegeras, belopp och procentandel av fondföretagets tillgångar som omfattas av delegeringsarrangemang för portföljförvaltningsfunktionen,

- v) antal heltidsekvivalenter i personalresurser som förvaltningsbolaget sysselsätter för att övervaka delegeringsarrangemangen,
 - vi) antal och datum för de regelbundna granskningar vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg som förvaltningsbolaget utför för att övervaka den delegerade verksamheten, en förteckning över identifierade problem och, i förekommande fall, över de åtgärder som vidtagits för att åtgärda dessa problem samt det datum då dessa åtgärder ska ha genomförts,
 - vii) om det finns arrangemang för vidaredelegering, den information som krävs i leden i, iii och iv om dem till vilka funktioner har vidaredelegerats och verksamhet med anknytning till portföljförvaltning och riskhanteringsfunktioner som vidaredelegeras,
 - viii) datum då delegeringen och vidaredelegeringen inleds och löper ut.
- e) Förteckningen över de medlemsstater där andelarna i fondföretaget faktiskt marknadsförs av dess förvaltningsbolag eller av en distributör som agerar för förvaltningsbolagets räkning.

3. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska säkerställa att all information som samlas in enligt denna artikel om alla fondföretag som står under deras tillsyn samt den information som samlas in enligt artikel 7 görs tillgänglig för andra relevanta behöriga myndigheter, Esma, EBA, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010* (*de europeiska tillsynsmyndigheterna* eller *ESA-myndigheterna*) och Europeiska systemrisknämnden (ESRB), närhelst det är nödvändigt för att de ska kunna utföra sina uppgifter, genom förfarandena i artikel 101.

De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska säkerställa att all information som samlas in enligt denna artikel om alla fondföretag som står under deras tillsyn görs tillgänglig, och endast för statistiska ändamål, för ECBS genom förfarandena i artikel 101.

De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska utan dröjsmål lämna information genom förfarandena i artikel 101, och bilateralt till de behöriga myndigheterna i andra direkt berörda medlemsstater, om ett förvaltningsbolag under deras ansvar eller ett fondföretag som förvaltas av det förvaltningsbolaget potentiellt skulle kunna utgöra en betydande källa till motpartsrisk för ett kreditinstitut eller andra systemviktiga institut i andra medlemsstater eller stabiliteten i det finansiella systemet i en annan medlemsstat.

4. Om det är nödvändigt för att effektivt övervaka systemrisken får de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat regelbundet eller på ad hoc-basis begära information som går utöver vad som beskrivs i punkt 1. De behöriga myndigheterna ska informera Esmas om sådana ytterligare rapporteringskrav.

Esmas får, efter samråd med ESRB, under exceptionella omständigheter, och när detta krävs för att säkerställa det finansiella systemets stabilitet och integritet eller för att främja långsiktig hållbar tillväxt, begära att de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat inför ytterligare rapporteringskrav.

5. Esmas ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar
 - a) de närmare uppgifterna i den information som ska rapporteras i enlighet med punkt 1 och punkt 2 a, b, c och e och punkt 4,
 - b) lämplig standardiseringsnivå för den information som ska rapporteras i enlighet med punkt 2 d,
 - c) frekvens och tidpunkt för rapporteringen.

Vid utarbetandet av de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket b ska Esmas inte införa ytterligare rapporteringsskyldigheter utöver dem som anges i punkt 2 d.

Vid utarbetandet av de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket a och b ska Esma beakta andra rapporteringskrav som förvaltningsbolagen omfattas av, internationell utveckling och internationella standarder samt slutsatserna i den rapport som utfärdats i enlighet med artikel 20b.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den ... [36 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som specificerar
 - a) format och datastandarder för de rapporter som avses i punkterna 1, 2 och 4,
 - b) de identifieringskoder som är nödvändiga för att koppla samman data om tillgångar, fondföretag och förvaltningsbolag i de rapporter som avses i punkterna 1, 2 och 4 med andra tillsynskällor eller allmänt tillgängliga datakällor,

- c) metoderna och arrangemangen för inlämning av de rapporter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel, inbegripet metoder och arrangemang för att standardisera data och effektivisera utbyte och användning av data som redan rapporterats enligt unionens rapporteringsramar av någon relevant behörig myndighet, både på unionsnivå och på nationell nivå, med beaktande av slutsatserna i den rapport som utfärdats i enlighet med artikel 20b,
- d) mallen, inklusive de ytterligare minimirapporteringskrav, som förvaltningsbolag ska använda under exceptionella omständigheter enligt punkt 4.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den ... [36 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 20b

1. Senast den ... [24 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska Esma till kommissionen överlämna en rapport om utvecklingen av den integrerade insamlingen av tillsynsuppgifter, som ska inriktas på lösningar för att
 - a) minska dubbleringar och bristande överensstämmelse mellan rapporteringsramarna inom kapitalförvaltningssektorn och andra delar av finanssektorn, och

- b) förbättra standardiseringen av data och effektivisera utbyte och användning av data som redan rapporterats enligt unionens rapporteringsramar av en relevant behörig myndighet, på unionsnivå eller på nationell nivå.

I den rapporten ska Esma också göra en jämförelse av bästa praxis för datainsamling i unionen och på andra marknader för investeringsfonder för icke-professionella investerare.

- 2. När Esma utarbetar den rapport som avses i punkt 1 ska den ha ett nära samarbete Europeiska centralbanken, de övriga ESA-myndigheterna och de behöriga myndigheterna.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).”

8. Artikel 22a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) Förvaringsinstitutet har handlat med vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg när det väljer och utser en tredje part till vilken det önskar delegera en del av sina uppgifter, utom när den tredje parten är en värdepapperscentral som agerar i egenskap av investerande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade akt som antagits enligt artiklarna 29.3 och 48.10 i förordning (EU) nr 909/2014, och fortsätter att handla med all vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg vid den regelbundna översynen och fortlöpande kontrollen av varje tredje part till vilken en del av uppgifterna delegerats samt denna parts arrangemang avseende de uppgifter som delegerats till den.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Vid tillämpning av denna artikel ska tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av utgivande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade akt som antagits enligt artiklarna 29.3 och 48.10 i förordning (EU) nr 909/2014 inte anses vara en delegering av förvaringsinstitutets depåförvaringsfunktioner. Vid tillämpningen av denna artikel ska tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av en investerande värdepapperscentral enligt definitionen i den delegerade akten betraktas som en delegering av förvaringsinstitutets depåförvaringsfunktioner.”

9. I artikel 29.1 andra stycket ska led b ersättas med följande:

”b) De personer som ingår i investeringsbolagets ledning ska ha erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om den typ av verksamhet som investeringsbolaget bedriver; namnen på dessa personer samt namnen på var och en som efterträder dem ska utan dröjsmål meddelas de behöriga myndigheterna. Ett investeringsbolags verksamhetsinriktning ska beslutas av minst två fysiska personer som uppfyller sådana villkor och som antingen är heltidsanställda i investeringsbolaget eller är verkställande ledamöter eller ledamöter av investeringsbolagets ledningsorgan som har åtagit sig att på heltid leda verksamheten i det investeringsbolaget och som har hemvist i unionen och med personer i ledningen avses de personer som, enligt lag eller bolagsordning, företräder investeringsbolaget eller som faktiskt bestämmer bolagets verksamhetsinriktning.”

10. I artikel 57 ska följande punkt läggas till:

”3. Om ett fondföretag aktiverar de sidofickor som avses i artikel 84.2 a genom separering av tillgångar, kan de separerade tillgångarna undantas från beräkningen av de gränser som fastställs i detta kapitel.”

11. I artikel 69 ska följande punkt läggas till:

”6. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av reglerna om fondföretagets namn ska Esmå senast den ... [24 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] utarbeta riktlinjer för att specificera under vilka omständigheter fondföretagets namn är oskäligt, otydligt eller vilseledande. Dessa riktlinjer ska ta hänsyn till relevant sektorsspecifik lagstiftning. Sektorsspecifik lagstiftning som fastställer standarder för fondernas namn eller marknadsföring av fonder har företräde framför dessa riktlinjer.”

12. I artikel 79 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Basfakta för investerare, inklusive fondföretagets namn, ska utgöra förhandsinformation. De ska vara rättvisande, tydliga och icke vilseledande. De ska vara förenliga med de relevanta delarna i prospektet.”

13. Artikel 84.2 och 84.3 ska ersättas med följande:

”2. Med undantag från punkt 1 ska följande gälla:

- a) Ett fondföretag får, i sina andelsägares intresse, tillfälligt senarelägga teckning, återköp och inlösen av sina andelar enligt bilaga IIA punkt 1 eller aktivera eller avaktivera andra verktyg för likviditetshantering som valts ut från punkterna 2–8 i den bilagan i enlighet med artikel 18a.2. Fondföretaget får också, i sina andelsägares intresse, aktivera sidofickor enligt bilaga IIA punkt 9.

- b) I investerarnas intresse, under exceptionella omständigheter och efter samråd med fondföretaget, får de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat begära att fondföretaget aktiverar eller avaktiverar det verktyg för likviditetshantering som avses i bilaga IIA punkt 1, om det finns risker för investerarskydd eller finansiell stabilitet som, på ett rimligt och balanserat sätt, gör en sådan aktivering eller avaktivering nödvändig.

Ett fondföretag får endast använda ett sådant tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen eller sidofickor som avses i första stycket a i undantagsfall när omständigheterna så kräver, och då det är berättigat med hänsyn till dess andelsägares intressen.

- 3. Ett fondföretag ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om följande:
 - a) När fondföretagets aktiverar eller avaktiverar det verktyg för likviditetshantering som avses i bilaga IIA punkt 1.
 - b) När fondföretaget aktiverar eller avaktiverar något av de verktyg för likviditetshantering som avses i bilaga IIA punkterna 2–8 på ett sätt som inte ligger i linje med den normala affärsverksamheten enligt fondföretagets fondbestämmelser eller bolagsordning.

Ett fondföretag ska inom rimlig tid innan det aktiverar eller avaktiverar det verktyg för likviditetshantering som avses i bilaga IIA punkt 9 underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om sådan aktivering eller avaktivering.

De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska utan dröjsmål informera de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat, de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat, Esma och, om det finns potentiella risker för stabiliteten och integriteten i det finansiella systemet, ESRB om varje underrättelse som mottagits i enlighet med denna punkt. Esma ska ha befogenhet att dela den information som mottagits enligt denna punkt med de behöriga myndigheterna.

- 3a. Om de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat utövar befogenheter enligt punkt 2 b ska de underrätta de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat, de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat, Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB om detta.
- 3b. De behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat eller de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat får begära att de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat utövar befogenheter enligt punkt 2 b, ange skälen till begäran och informera Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB om detta.
- 3c. Om de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat inte samtycker till den begäran som avses i punkt 3b ska de underrätta de begärande behöriga myndigheterna, Esma och, om ESRB informerades om denna begäran enligt punkt 3b, ESRB om detta och ange skälen till oenigheten.

- 3d. På grundval av den information som mottagits enligt punkterna 3b och 3c ska Esma utan onödigt dröjsmål avge ett yttrande till de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat om utövandet av befogenheter enligt punkt 2 b. Esma ska överlämna detta yttrande till de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat.
- 3e. Om de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat inte agerar i enlighet med Esmas yttrande som avses i punkt 3d, eller inte har för avsikt att följa det yttrandet, ska de informera Esma och de begärande behöriga myndigheterna om detta och ange skälen till att de inte följer yttrandet eller avser att inte följa det. I händelse av ett allvarligt hot mot investerarskyddet, mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, och såvida inte ett sådant offentliggörande strider mot fondföretagets andelsägares eller allmänhetens legitima intressen, får Esma offentliggöra det faktum att de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat inte följer dess yttrande eller inte avser att följa det, tillsammans med de skäl som dessa behöriga myndigheter anger för att inte följa eller inte avse att följa yttrandet. Esma ska analysera om fördelarna med ett offentliggörande skulle uppväga förstärkningen av de hot mot investerarskyddet, mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system som följer med offentliggörandet och ska i förväg underrätta de behöriga myndigheterna om ett sådant offentliggörande.

3f. Senast den ... [24 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska Esma utarbeta riktlinjer som vägleder de behöriga myndigheterna i deras utövande av de befogenheter som anges i punkt 2 b och uppgifter om de situationer som kan leda till att de begäranden som avses i punkt 3b i denna artikel och artikel 98.3 görs. Vid utarbetandet av dessa riktlinjer ska Esma beakta de potentiella konsekvenserna av sådana tillsynsinsatser med tanke på investerarskyddet och den finansiella stabiliteten i en annan medlemsstat eller i unionen. I dessa riktlinjer ska det klargöras att fondföretaget fortfarande har huvudansvaret för hanteringen av likviditetsrisker.”

14. I artikel 98 ska följande punkter läggas till:

”3. De behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat får i de fall då de har rimliga skäl till detta, begära att de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat utan dröjsmål utövar de befogenheter som anges i punkt 2, utom led j i den punkten, med angivande av skälen för deras begäran på ett så detaljerat sätt som möjligt och informera Esma och, om det finns potentiella risker för stabiliteten och integriteten i det finansiella systemet, ESRB om detta.

De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat och Esma samt, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB, om de befogenheter som utövats och om deras slutsatser.

4. Esma får begära att de behöriga myndigheterna, utan onödigt dröjsmål, lämnar förklaringar till Esma i specifika fall som utgör ett allvarligt hot mot investerarskyddet, mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.”

15. Artikel 101 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska samarbeta med varandra och med Esma och ESRB när det är nödvändigt för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt detta direktiv eller utöva sina befogenheter enligt detta direktiv eller nationell rätt.”

- b) I punkt 9 ska första stycket ersättas med följande:

”För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel och artikel 20a får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa gemensamma förfaranden för behöriga myndigheter för att

- a) samarbeta vid de kontroller på plats och utredningar som avses i punkterna 4 och 5 och
- b) fastställa förfaranden för informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, ESA-myndigheterna, ESRB och ECBS-medlemmar, med förbehåll för tillämpliga bestämmelser i detta direktiv.”

16. Artikel 102 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska föreskriva att alla personer som arbetar eller har arbetat för de behöriga myndigheterna, samt revisorer och experter som agerar eller som har agerat på uppdrag av dessa myndigheter, ska vara bundna av tystnadsplikt. Den skyldigheten innebär att ingen konfidentiell information som dessa personer erhåller i tjänsten får röjas till någon person eller myndighet, utom i sammandrag eller i sammanställd form som gör det omöjligt att identifiera enskilda fondföretag, enskilda förvaltningsbolag och förvaringsinstitut (företag som medverkar i fondföretagets affärsverksamhet), dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrätt eller skatterätt.”

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Punkt 1 och första och andra styckena i den här punkten ska inte utgöra hinder för utbyte av information mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter som är belägna i samma medlemsstat. Om informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den inte lämnas vidare i enlighet med första meningen i detta stycke utan uttryckligt medgivande från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den.”

17. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 110a

Senast den ... [60 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande], och efter Esmas rapport i enlighet med artikel 13.6, ska kommissionen inleda en översyn av hur reglerna i detta direktiv fungerar och av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av dem. Översynen ska omfatta en bedömning av följande aspekter:

- a) Ändamålsenligheten i kraven på auktorisation i artiklarna 7 och 8 avseende den ordning för delegering som fastställs i artikel 13 i detta direktiv, i synnerhet när det gäller att förhindra skapandet av brevlådeföretag i unionen.
- b) Lämpligheten och inverkan på investerarskyddet av att minst en icke verkställande eller oberoende ledamot utses i ledningsorganet för förvaltningsbolag för fondföretag eller investeringsbolag.
- c) Lämpligheten i de krav som är tillämpliga på förvaltningsbolag som förvaltar ett fondföretag på initiativ av en tredje part som fastställs i artikel 14.2a och behovet av ytterligare skyddsåtgärder för att förhindra att dessa krav kringgås, särskilt huruvida bestämmelserna i detta direktiv om intressekonflikter är effektiva och lämpliga för att identifiera, hantera, övervaka och, i tillämpliga fall, informera om intressekonflikter som uppstår till följd av förhållandet mellan förvaltningsbolaget och den initiativtagande tredje parten.”

18. Artikel 112a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13 ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den ... [dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 12, 13, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 och 111 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 12, 13, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 och 111 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

19. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga III till detta direktiv.

20. Texten i bilaga IV till detta direktiv ska införas som bilaga IIA.

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... [24 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den ... [24 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande], med undantag för de bestämmelser som införlivar artikel 1.12, och de bestämmelser som införlivar artikel 2.7 med avseende på artikel 20a i direktiv 2009/65/EG, som de ska tillämpa från och med den ... [36 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

I bilaga I ska följande led läggas till i punkt 2:

- ”d) Långivning för en AIF-fonds räkning.
 - e) Tjänster till specialföretag för värdepapperisering.”
-

BILAGA II

”BILAGA V

VERKTYG FÖR LIKVIDITETSHANTERING SOM ÄR TILLGÄNGLIGA FÖR AIF-FÖRVALTARE SOM FÖRVALTAR ÖPPNA AIF-FONDER

1. Tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen: tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen innebär att andelsägare eller aktieägare tillfälligt nekas att teckna, återköpa och lösa in fondens andelar eller aktier.
2. Inlösen spärrar: en inlösen spärr innebär en tillfällig och partiell begränsning av andelsägares eller aktieägares rättighet att lösa in sina andelar eller aktier, så att investerare endast kan lösa in en viss del av sina andelar eller aktier.
3. Förlängning av uppsägningstid: förlängning av uppsägningstiden innebär en förlängning av den uppsägningstid som andelsägare eller aktieägare måste ge fondförvaltarna, utöver en minimiperiod som är lämplig för fonden, vid inlösen av sina andelar eller aktier.
4. Inlösenavgift: inlösenavgift innebär en avgift, inom ett förutbestämt intervall som tar hänsyn till likviditetskostnaden, som betalas till fonden av andelsägare eller aktieägare vid inlösen av andelar eller aktier och som säkerställer att andelsägare eller aktieägare som återstår i fonden inte missgynnas på ett orättvist sätt.
5. Svingprissättning (swing pricing): svingprissättning innebär en på förhand fastställd mekanism genom vilken nettotillgångsvärdet (NAV) för andelar eller aktier i en investeringsfond justeras genom tillämpning av en faktor (*svingfaktor*) som återspeglar likviditetskostnaden.

6. Dubbel prissättning: dubbel prissättning innebär en på förhand fastställd mekanism genom vilken tecknings-, återköps- och inlösenpriser för andelar eller aktier i en investeringsfond fastställs genom att nettotillgångsvärdet (NAV) per andel eller aktie justeras med en faktor som återspeglar likviditetskostnaden.
 7. Avgift för utspädningsskydd: avgift för utspädningsskydd innebär en avgift som en andelsägare eller aktieägare betalar till fonden vid tidpunkten för teckning, återköp eller inlösen av andelar eller aktier och som ersätter fonden för de likviditetskostnader som uppstår på grund av transaktionens storlek och som säkerställer att andra andelsägare eller aktieägare inte missgynnas på ett orättvist sätt.
 8. Inlösen in naturainlösen in natura innebär överföring av tillgångar som innehas av fonden, i stället för kontanter, för att tillmötesgå andelsägarnas eller aktieägarnas begäran om inlösen.
 9. Sidofickor: sidofickor innebär att vissa tillgångar, vars ekonomiska eller rättsliga egenskaper har ändrats väsentligt eller blivit osäkra på grund av exceptionella omständigheter, separeras från fondens övriga tillgångar.”
-

BILAGA III

I tabellen i bilaga I modul A ska punkt 1.13 ersättas med följande:

<p>”1.13 Förfaranden och villkor för återköp och inlösen av andelar samt omständigheter under vilka teckning, återköp och inlösen tillfälligt får senareläggas eller andra verktyg för likviditetshantering får aktiveras.</p>		<p>1.13 Förfaranden och villkor för återköp och inlösen av andelar samt omständigheter under vilka teckning, återköp och inlösen tillfälligt får senareläggas eller andra verktyg för likviditetshantering får aktiveras. Om investeringsbolaget förvaltar olika delfonder, uppgifter om hur en andelsägare får flytta från en delfond till en annan och vilka avgifter som tillämpas i sådana fall.”</p>
--	--	---

BILAGA IV

”BILAGA IIA

VERKTYG FÖR LIKVIDITETSHANTERING SOM ÄR TILLGÄNGLIGA FÖR FONDFÖRETAG

1. Tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen: tillfälligt senareläggande av teckning, återköp och inlösen innebär att andelsägare eller aktieägare tillfälligt nekas att teckna, återköpa och lösa in fondens andelar eller aktier.
2. Inlösen spärrar: en inlösen spärr innebär en tillfällig och partiell begränsning av andelsägares eller aktieägares rättighet att lösa in sina andelar eller aktier, så att investerare endast kan lösa in en viss del av sina andelar eller aktier.
3. Förlängning av uppsägningstid: förlängning av uppsägningstiden innebär en förlängning av den uppsägningstid som andelsägare eller aktieägare måste ge fondförvaltarna, utöver en minimiperiod som är lämplig för fonden, vid inlösen av sina andelar eller aktier.
4. Inlösenavgift: inlösenavgift innebär en avgift, inom ett förutbestämt intervall som tar hänsyn till likviditetskostnaden, som betalas till fonden av andelsägare eller aktieägare vid inlösen av andelar eller aktier och som säkerställer att andelsägare eller aktieägare som återstår i fonden inte missgynnas på ett orättvist sätt.
5. Svingprissättning (swing pricing): svingprissättning innebär en på förhand fastställd mekanism genom vilken nettotillgångsvärdet (NAV) för andelar eller aktier i en investeringsfond justeras genom tillämpning av en faktor (*svingfaktor*) som återspeglar likviditetskostnaden.

6. Dubbel prissättning: dubbel prissättning innebär en på förhand fastställd mekanism genom vilken tecknings-, återköps- och inlösenpriser för andelar eller aktier i en investeringsfond fastställs genom att nettotillgångsvärdet (NAV) per andel eller aktie justeras med en faktor som återspeglar likviditetskostnaden.
 7. Avgift för utspädningsskydd: avgift för utspädningsskydd innebär en avgift som en andelsägare eller aktieägare betalar till fonden vid tidpunkten för teckning, återköp eller inlösen av andelar eller aktier och som ersätter fonden för de likviditetskostnader som uppstår på grund av transaktionens storlek och som säkerställer att andra andelsägare eller aktieägare inte missgynnas på ett orättvist sätt.
 8. Inlösen in natura: inlösen in natura innebär överföring av tillgångar som innehas av fonden, i stället för kontanter, för att tillmötesgå andelsägarnas eller aktieägarnas begäran om inlösen.
 9. Sidofickor: sidofickor innebär att vissa tillgångar, vars ekonomiska eller rättsliga egenskaper har ändrats väsentligt eller blivit osäkra på grund av exceptionella omständigheter, separeras från fondens övriga tillgångar.”
-